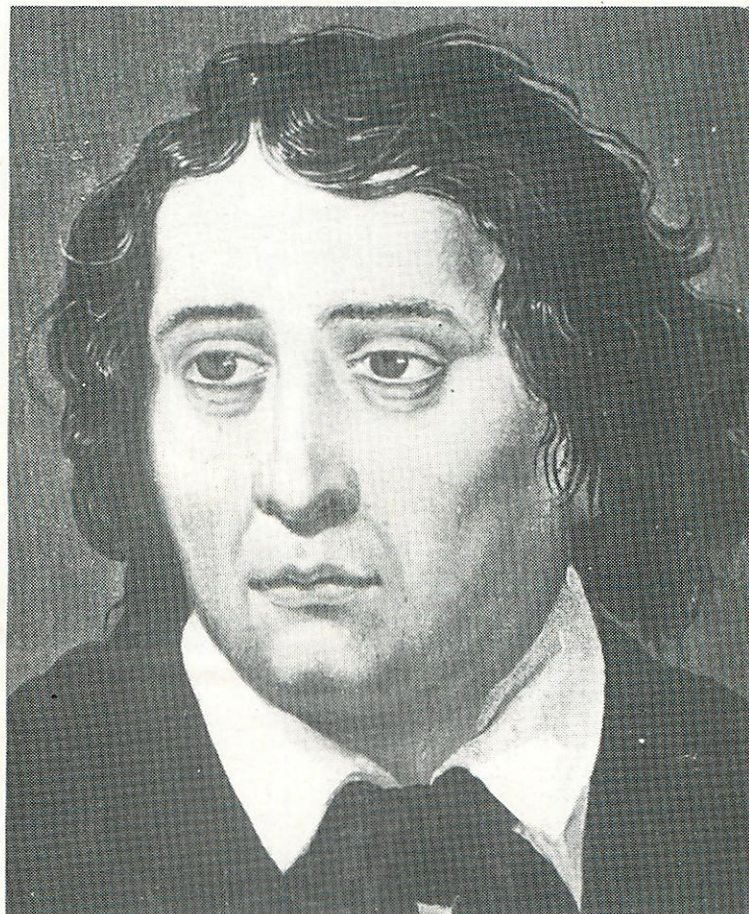

No. 31, Januar 1982, Year-letó 3
Price-cena 50¢
Registered for posting-Publication No. NBH2862

Avstralski

KRST PRI SAVICI: ...Tje na otók z valovami obdani,
v današnjih dnevih božjo pot Marije;
v dnu zad stojé snežnikov velikani,
poljá, ki spred se sprósti, lepotije
ti kaže Blejski grad na levi strani,
na desni griček se za gričem skrije.
Dežela kranjska nima lepš'ga kraja,
ko je z okol'šč'no ta, podoba raja...

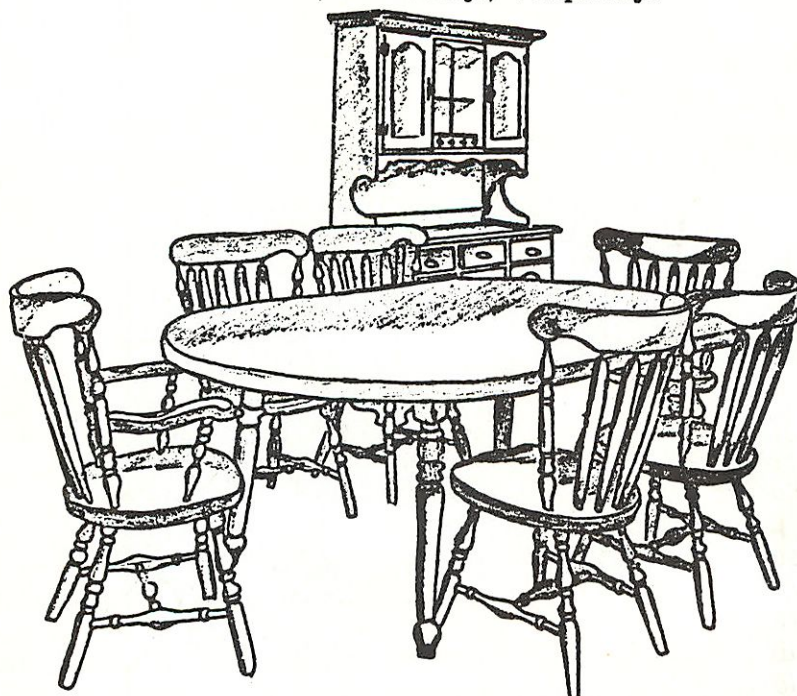
PUBLISHED BY SLOVENE ASSOCIATION SYDNEY
MESECNÍK SLOVENSKEGA DRUSTVA SYDNEY

Podružnica Slovenijalesa iz Ljubljane

Euro Furniture Pty. Ltd.

Uvoz, Proizvodnja, Veleprodaja

Naše pohištvo iz masivne bukovine v kolonijalnem in modernem slogu je na prodaj v vseh znanih trgovinah s pohištvom širom Avstralije.

SYDNEY:

2a Bessemer Street,
BLACKTOWN NSW, 2148
TEL: (02) 621-8260

MELBOURNE:

18-20 Glenvale Crescent,
MULGRAVE, VIC. 3170
TEL: (03) 560-1000

Razstavna salonska odprta vsak delavnik od 9. zjutraj do 5. popoldne.

NIČ NI LEPŠEGA OD DOMAČEGA BUKOVEGA GOZDA. DEL TE DOMAČNOSTI JE PRAV GOTOVO V NAŠIH IZDELKIH. OGLEDJTE SI ŠIROKO IZBIRO V NAŠIH RAZSTAVNIH SALONIH V TOVARNAH V MELBOURNU IN SYDNEYU ALI PA NAM PIŠITE IN POSILAJI VAM BOMO BREZPLAČNI KATALOG.

IVAN GHERM

concreting

CONCRETE SPECIALIST

- INDUSTRIAL
- COMMERCIAL
- DOMESTIC

Specialised Tradesmen for All Concrete Work Including:

FORMWORK — SLABS — FOUNDATIONS
DRIVEWAYS — PATHS — PATIOS
GARAGES, ETC.

Smo usposobljeni poklicni betonarji za vsa betonska dela: postavitev form za betoniranje, plošče, temelji, vozni hodovi, steze okoli hiše, dvorišča, garaže, in drugo...

Popust za člane Slovenskega društva Sydney.

ALL HOURS

047 74 8366

Taylors Road, Badgerys Creek

Urarsko in zlatarsko podjetje:

ALEXANDER WATCHMAKER & JEWELLER

31 The Centre, Seven Hills, N.S.W.

(nasproti postaje)

Telefon 622-1408

vam nudi 20% popusta na vsa popravila ur in zlatnine (šest mesecev garancije) in 10% na vse nakupe. Graviranje imen brezplačno.

HANDMADE JEWELLERY
DESIGNED AND MADE
IN OUR OWN WORKROOM

Sydneyski rojaki, pridite in se sami prepričajte o ugodnih pogojih.

Priporočata se

Edvard in Kristina ROBNIK

Božični in novoletni prazniki ter letni dopusti, so končno za nami. Ponovno smo se vpregli v delo z upanjem, da nam bo v tem letu šlo vse po sreči in gladko od rok.

Pohvaliti moramo vse naše vrle odbornike in druge društvene člane, ki so preko leta vložili mnogo svojega prostega časa z brezplačnim delom za dobrobit celotnega članstva. Naj omenim samo priprave za Silvestrovo, ko so naši člani: Zafošnik, Gherm, Farkaš (Jože), Robar (Maks), Prinčič, Markočič, Mramor, in številni drugi, katerih vseh tukaj ne moremo navesti, pomagali poravnati okoli zgradbe in pokriti verando.

Vera v našo skupnost in volja za pomaganje, da se kot skupnost obdržimo, nedvomno še obstaja v naših ljudeh. Kot pri našem društvu, je to opazno tudi pri društvu Planica v Wollongongu, in pri sosednjem klubu Triglav, kjer neumorno zidajo novo poslopje. Pisec teh vrstic se je prejšnji mesec mimogrede ustavil na klubu Triglav. Ni si mogel kaj, da ne bi občudoval velikih nastajajočih zidov in žilave volje ljudi, ki jih gradijo. Le tako naprej!

Ob koncu starega in začetku novega leta je razveseljivo opažanje, da postajamo končno tolerantni, strpni med seboj, kot da smo se zavedli, da smo vsi en narod s skupno kulturo, ne glede na versko ali politično nagnjenost. Edino s tem v zavesti, bomo lahko sodelovali in vsi napredovali. Razbiti moramo led med nami! Če občutek ne vara, ta led že postaja tanjši.

Praznična številka Avstralskega Slovenca je bila ugodno sprejeta. Hvala! Žal, tiskarski (oblikovalski!) škrt nam tudi tokrat ni prizanesel z napakami: poleg drugega je postavil napačen naslov - reportaža z naslovom KDO JE BIL LADISLAV KIAUTA, bi se v resnici morala glasiti KDO JE BIL JOŽE LAMPRET. Opravičujemo se piscu članka in Nedeljskemu, odkoder smo članek povzeli.

Iskreno nam je nerodno, in žal, zaradi napak, ki se zgodijo. Hvala zvečnim jezičnim puritancem, ki vse opazijo, razen tega, da se naše "uredništvo" sestoji samo od dveh ljudi, enega malo boljšega pisalnega stroja, in precej dobre volje. Denarja, s katerim bi lahko razpolagali, nimamo. Da bi časopis lahko izhajal in da bi bil v čim manjši denarno breme društvu, uporabljamo pri delu pomanjkljive in najbolj poceni

Stran:

Društveno življenje.....	2
Z odborniške mize.....	5
Dr. France Prešeren.....	6
Lovska sekcija.....	7, 8
Pismo rojakom.....	9
Kotiček Cicifuj (za najmlajše).....	10, 11
Za mlade (For the young).....	12, 13
Za naše žene.....	14
Kar po domače.....	15
Mladina v Sloveniji.....	18
Svete krave.....	19
Address at the gathering of Slovene Graduates and Tertiary students 20, 21, 22	
19th Century Slovenian Cultural and reading Societies.....	23
Poems.....	24
Silvestrovanje.....	25
Ljudje z Goriškega.....	26
KLD 58767 se spominja.....	27
Rešitev križanke, Nedeljski Tofov butik	28
Mesečni paberki.....	29
Ogenj in led.....	30
Novice iz domovine.....	31

Naslovna stran-Front cover: Dr. FRANCE PREŠEREN, the greatest Slovene poet.

"AVSTRALSKI SLOVENE" izhaja mesečno. Urejuje Jože Žohar s sodelavci. Založnik je Slovensko društvo Sydney. Rokopisov in slik ne vračamo. Anonimnih pisem ne objavljamo.

"AVSTRALSKI SLOVENE" ("AUSTRALIAN SLOVENE") is published monthly. Edited by Jože Žohar and contributors. Published by Slovene Association Sydney. Letters and photos received for publication will not be returned. Anonymous letters will not be published.

Vsi dopisi - All correspondence to: P.O. Box 93, Fairfield, NSW 2165, Australia. Printed by Media Press (Sales) Pty. Ltd. 7 Garners Avenue, Marrickville, NSW.

priloge.

Slovensko društvo Sydney se s svojim časopisom ponaša.

Škoda, da Slovenci kot narodnostna skupina v državi NSW, nismo nikoli imeli enotnega, skupnega glasila - in ga še vedno nimamo, kot je to pri drugih manjšinskih narodnostnih skupinah. Bi lahko vsaj tukaj našli skupno pot?

DRUŠTVENO ŽIVLJENJE

Čas hitro teče. Jože me je vprašal: "Ivan, si že kaj napisal?" Jaz pa sem seveda počasi pri pisanju, ker mislim, da imam še vedno dovolj časa.

Komaj je bil mesec Gruden. Doma je vse zasneženo, tukaj pa je vroče kot v peklu. Upajmo, da vročina ne bo trajala dolgo, ker smo izgubili že cel mesec in sedaj smo že v Novem letu, v mesecu Prosincu. Gruden ali December je bil za nas odbornike zelo naporen, vendar smo vse te napore le premagali, saj z dobro voljo lahko vse gladko teče.

Kot sem že omenil v prejšnji številki, smo imeli 5. Grudna Miklavževanje, ki je pri našem društvu že tradicija. Dvorana je bila nabito polna. Otroci so željno pričakovali Miklavžev prihod. Letos se je Miklavž pripeljal kar z avtomobilom. Otroško veselje je bilo veliko, posebno potem, ko so začeli odpirati sprejeta darila. Upajmo, da bomo tradicijo Miklavža ponovili spet drugo leto.

Ob tej priliki se moramo zahvaliti g. IVANU GHERMU, da je bil tako prijazen, da je spotoma pobral Miklavža in ga pripeljal na društvo v svojem avtomobilu.

Da imamo Slovenci radi, če se nam pripravi kaj kulturnega, je bilo očitno 19. Grudna, ko smo imeli na društvu koncert mladinskih pevskih zborov. Koncert je bil pripravljen pod okriljem Slovenskega verskega središča iz Merrylandsa. Naši gostje so bili Glasniki, mladi pevci od Slovenskega verskega središča Melbourne. Z njimi je prispel tudi ansambel Triglav. Pri koncertu je sodeloval tudi mladinski pevski zbor verskega središča iz Merrylandsa. Ta večer nas je ponovno očarala mlada TAMARA ROGELJA s svojo živo in brezhibno predstavitvijo slovenskih narodnih plesov. Koncert je bil odlično pripravljen. Slovenske pesmi deklet in fantov, ki so skoraj vsi tu rojeni, so gladko pritekale iz njihovih grl in se glasovno lepo skladale. Po koncertu je za ples igral ansambel Triglav, katerega člani so tudi sami mladi ljudje.

HVALA VSEM, KI STE SODELOVALI IN VSEM, KI STE POMAGALI DO TAKO LEPEGA IN USPEŠNEGA VEČERA!!!

26. decembra smo imeli Štefanovanje. Štefanov in Štefic sicer ni bilo veliko, dvorana pa je le bila napolnjena.

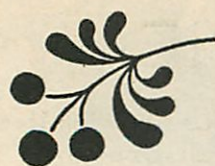
Za božične praznike smo imeli zaprto. Med tem smo pripravljali dvorano za Silvestrovanje. Tudi letos smo morali pokriti verando, pa še to je komaj zadostovalo. V dvorano in na verando smo nekako spravili nekaj čez 600 ljudi, kar vključuje tudi otroke. Opazili smo, da smo lahko veseli in dobre volje, če tudi malo manj popijemo. Izgleda, da je policijska propaganda učinkovala. Vsak voznik se je bal, da mu ne bi bilo treba pihati balončka, zato je rajši manj pil, kar je pametno. Ob glasbi Oberkrajnerjev smo se vrteli do ranega jutra. Kdaj smo se razšli, se pa skoraj ne spominjam. No, tako smo prišli v nov 1982. leto, ki naj nam bi prineslo srečo, več prijateljskih odnosov, boljše društveno življenje, več kulturnih prireditev, mogoče tudi novi dom. Karkoli bo, obljubimo, da bomo delali za dobrobit društva, da ne bomo pozabili naše lepe Slovenije in da bomo očuvali našo kulturo, ki jo pozna cel svet.

Januar je doma najhladnejši mesec, tukaj pa lahko rečemo, da je najbolj vroč. Za oboje bi pa lahko veljalo, da nam ne ustreza, če je prevroče, niti, če je premrzlo. Vremenski pregovor pravi: Prosinca gorkota - jeseni sirota. Prosinec mil, Bog se usmil'.

Prosinca ali Januarja se že začnemo pripravljati na Prešernovo proslavo, na obletnico našega praporja, na pusta in druge prireditve.

SLAVILI SO: FANIKA ZAFOSNIK je slavila svoj god. Želimo ji, da bi ga slavila še velikokrat tako vesela, kot je bila tega dne. God je slavila tudi moja žena VIKICA. Tudi njej želimo, da bi bila vedno dobre volje in da bi slavila še veliko godov. Svoj 10. rojstni dan je slavila JANA LIPOLA. Dvanajsti rojstni dan je slavila tudi TANJA KOLAR. ROZINA KRIVEC je imela svoj rojstni dan na Silvestrovo. NEŽKA TUŠ je napolnila 21 let. Obletnico poroke sta obhajala gospod in gosa TRSTENJAK. Družina MATTUS je slavila srebrno poroko. Vsem skupaj želimo srečo in zdravje še na mnogo let!

OBISKI: VINKO KOJEK je na obisku pri sestri Heleni Zadravec. FRANC in KATICA MARTINJAK sta na obisku pri Stani Loković. ANDREJ BOLKO je pri bratu Brunotu. LOJZE NADOH je prišel iz Nemčije na dopust, JOŽE PAHOR pa iz Adelaide. Vsem želimo prijeten dopust in srečno vrnitev!

VABILO

SLOVENSKO DRUŠTVO

SYDNEY, 45 Ferrers Rd. Horsley Park

VLJUDNO VABI VSE SLOVENSKE ROJAKE IN NJIHOVE PRIJATELJE, ČLANE
IN NEČLANE, NA NASLEDNJE DRUSTVENE PRIREDITVE:

SOBOTA, 30. JAN.: *GASILSKA VESELICA*. Pričetek ob pol osmih zvečer. Kot
lansko leto, tako bodo po vsej verjetnosti tudi letos navzoči poklicni
gasilci. Zapor. Šaljiva posta. Vesela glasba. Dobra domača hrana. Ne zamudite!

PETEK, 5. FEB.: *MLADINSKI DISKO VEČER*. Vabljeni so vsi mladi in tudi
tisti, ki se se počutijo mlade in jih ne moti odlična neprekinjena disko
glasba. Skoraj štiri ure non-stop plesa!!! Mladi pridružite se nam!!!

SOBOTA, 6. FEB.: *PREŠERNOVA PROSLAVA*. Krajši kulturni spored. Ples ob
odlični glasbi. Dobro založen bar in domača kuhinja. Pričetek ob 7. zvečer.

SOBOTA, 13. FEB.: *ST. VALENTINE - DAN ZALJUBLJENCEV*. Če ste zaljub-
ljeni do ušes ali malo manj, ali pa prav nič, pridite in s srčkom počastite
svojo drago. Šaljiva posta. Izbira kraljice večera. Ples. Odlična kuhinja.

SOBOTA, 20. FEB.: *PUSTNA ZABAVA*. Pridite v maskah in nenavadno oble-
čeni! Maske imajo prost vstop. Šest najboljših mask bo nagrajenih. Domači
krofi. Ples v maskah in brez njih. Ne zamudite tega veselega večera!

SOBOTA, 27. FEB.: *"MIKROFON JE VAŠ - POKAŽI KAJ ZNAŠ"*. Zabavna pri-
reditev s plesom. Če znate kaj zaigrati, zapeti, povedati, ali kako drugače iz-
vesti, se prijavite g. Ivanu Koželju na tel. 6235 653 v večernih urah. Najbolj-
ši nastopajoči bodo nagrajeni. Sodelujejo lahko tudi nečlani.

PETEK, 5. MARCA: *DISKO VEČER ZA MLADINO*. Fantje in dekleta, pripeljite
svoje prijatelje. Več vas bo, boljše se boste imeli, več se vas bo spoznalo!

POSTANITE NAŠ ČLAN!

WONDERLAND TRAVEL

ZASTOPNIK JOŽE HAMPTON

94 Main Street (Cnr. Main & Campbell Sts.)
Blacktown, NSW 2148, Australia

Tel. 622 7336, 622 1735,

P.O. Box 27, Blacktown, NSW 2148

Na razpolago smo vam za organizacijo vseh vrst potovanj po Avstraliji, v domovino in nazaj ter povsod drugod.

Povprašajte nas za naše poštene usluge. Potrudili se bomo, da bo vaše potovanje čimbolj poceni in udobno.

Izkoristite nizke izvensezonske cene. Na primer, povratno potovanje Sydney-Ljubljana-Sydney je najcenejše izven sezone.

Potujete lahko z JAT-om, s QANTAS-om, ALITALIA, ali pa s katerokoli drugo prevoznico družbo.

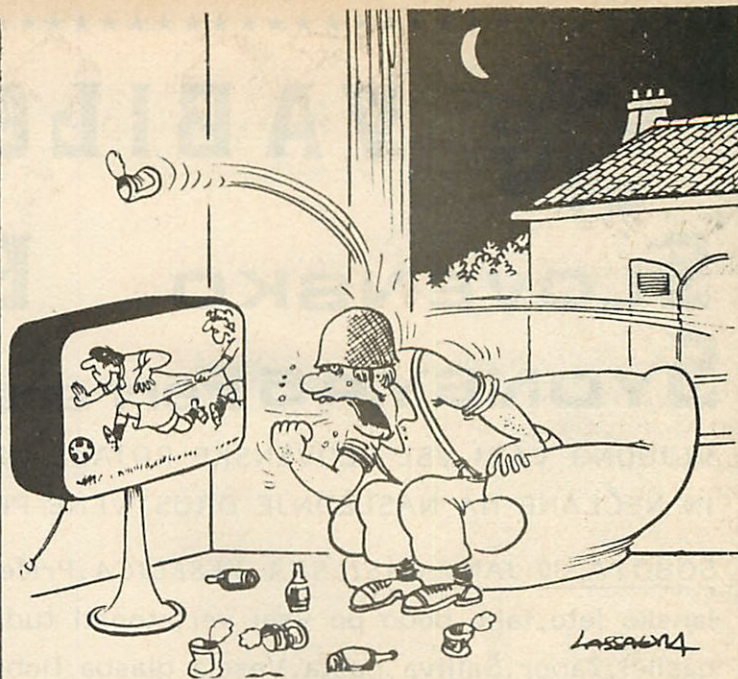
Prevajamo tudi vse potrebe potne dokumentacije.

SPECIALNE USLUGE ZA ČLANE IN PRIJATELJE S.D.S.

Za nadaljne poizvedbe se obrnite na vašega rojaka

JOŽETA HAMPTONA,

Tel. 622 7336 ali 622 1735,
po delovnih urah pa na 630 8569

Brez besed

AUSTRALIA DAY

Ste že kdaj pomislili, čemu je sploh posvečen ta dan? Gotovo ne samo zaradi prostega dne! Avstralija nam je dala svoje gostoljubje in vse možnosti za boljše življenje. Več o tem prazniku boste brali v prihodnji številki.

LICENSED CONTRACTOR J.M.

Licence No.R66195

PAINTER

and

DECORATOR

Home, domestic & industrial.

We specialise in wallpaper hanging.
24 hours S.O.S. service. Free quotes.
Reasonable prices. Work guaranteed.
All over Sydney. Please ring 6714267.

Soboslikarstvo in dekoraterstvo.
Za dom in tudi industrijo.
Specializirani smo v polaganju stenskih tapet. 24 ur S.O.S. usluge.
Povprašajte za naše cene, ki so zmerne.
Naše delo je garanterano.
Prosimo telefonirajte na 6714267.

O B I D Constructions Pty Ltd

EXCAVATING-DRILLING

BELLING

LICENSED
BUILDING CONTRACTORS

Contract or Hourly

Rates

105 Mort Street, Blacktown

Office:

622 3371

Yard:

625 6923

PONUDBA
DRŽAVNEGA ODDELKA ZA OKOLJE IN
PLANIRANJE

Končno smo sprejeli dolgo pričakovano oceno vrednosti in ponudbo za kompenzacijo v zvezi preselitve našega društva! Kopije pisma od Državnega Oddelka za Okolje in Planiranje, v katerem je bilo vse dovolj jasno obrazloženo, so bile razposlane vsem našim finančnim članom, zato vsebine tu ne bomo ponavljali.

Odbor je bil enotnega mnenja, da se ponudba sprejme. Čeprav društveni pravilnik odboru dopušča, da lahko sam ukrene kakor se mu zdi najboljši, odbor tega ni želel storiti mimo in brez vednosti članstva. Odbori se menjavajo vsako leto, članstvo pa ostaja isto, zato bi bilo pošteno, da so člani natanko obveščeni in da tudi oni povedo svoje mnenje. Iz tega razloga je odbor sklical

IZREDNI ČLANSKI ZBOR

kjer je članom predložil, da se ponudba od Državnega Oddelka za Okolje in Planiranje sprejme.

Zbora, ki je bil v nedeljo 13. decembra ob treh popoldne, se je udeležila dobra tretjina članov. Vstop je bil dovoljen tudi nečlanom, kot opazovalcem s pogojem, da se ne vmešavajo v potek zbora. Člani so postavili več zanimivih in tehtnih vprašanj, kar dokazuje njihovo zanimanje za obstoj društva.

Članom je poleg tega, da so lahko postavljali vprašanja, bila dana možnost, da tajno glasujejo za ali proti sprejetju predloga o sprejemu ponudbe. Glasovnice so pokazale, da je 85 članov glasovalo, da se ponudba sprejme, proti je bilo samo 13 članov, ena glasovnica ni bila pravilno izpolnjena.

Torej je predlog odbora, da se ponudba od Državnega Oddelka za Okolje in Planiranje, sprejme, postal ta dan resolucija članstva. Odbor se bo po tem ravnal. Društveni advokati so bili že obveščeni, da se lotijo potrebnih ukrepov. Obveščen je že tudi Dept. of Environment/Planning.

SKICA BODOČEGA NOVEGA DOMA
IN GRADBENI ODBOR

Odbor je pooblastil g. Henrika Juriševiča, diplomiranega inženirja, da napravi skico bodočega doma, upoštevajoč predloge odbora, današnje in bodoče potrebe društva, pretekle napake in dobre strani pri postavljanju današnje zgradbe in podobno. Ko bo skica končana, bo na društveni oglasni deski na ogled članom. Odbor je tudi pooblastil g. Henrika Juriševiča, da sestavi in tudi vodi gradbeni odbor. V njem naj bi bili ljudje, ki so sposobni opravljati specifične stvari, potrebne pri gradnji, kontroli in vodenju celotnega procesa in katerih namen je, iskreno pomagati društvu. Ta odbor naj bi obstajal samo, dokler se celotna dela ne končajo in naj bi tesno sodeloval z društvenim odborom.

SPREMEMBA PISARNE

Registrirana pisarna Slovenskega društva Sydney se zdaj nahaja na 23 Franklin Rd. Moorebank, tel. 602 1172.

POVIŠANJE CEN

Čeprav novi odbor ni imel namena zvišati cen pijačam, so se stvari med tem dokaj spremenile. Pivo in žgane pijače so se podražile, tako tudi dostava in druge usluge Odboru žal ni preostalo drugo, kot da poviša čim manj svoje cene. Tako na našem društvu po novem stane:

malo pivo	\$1
veliko pivo	\$1.60
žgane pijače 1 nip	\$1
žgane pijače 2 nips	\$2

Cene vin ostanejo enake.

NEPORAVNANA ČLANARINA

Če ste eden izmed zamudnikov, ki še niso poravnali letne članarine, storite to čimprej. Društvo vas ne želi izgubiti.

SPREMEMBA NASLOVA

Če ste spremenili naslov, nam to sporočite.

3.12.1800-DR. FRANCE PREŠEREN-8.2.1981

...Naj zgrudi smrt človeka, clovestvo ostane,
z njim do poznega veka se živi, kar zanj storim...

Pavla Gruden

Gornje štiri verze je v nemščini Prešeren napisal na nagrobnik svojega prijatelja Korytko, ki je bil za deset let izgnan iz Poljske a je že po dveh letih umrl v Ljubljani. Gornje verze je v slovenščino prevedel Župančič. Te besede naj si zapišejo v srce vsi tisti slovenski izobraženci v tujini, ki dovolijo, da se na pol ali še manj izobraženi izseljenci trudijo, kakor kakor pač znajo, da bi na tujem ohranili našo kulturno dediščino.

Smatram, da nisem dovolj izobražena, in da samo z mojim besednim zakladom ne bi mogla prenesti na papir čustev in spoštovanja, ki jih nosim v srcu že več kot tri desetletja. Prva knjiga, ki mi jo je moja pokojna mati poslala v tujino, so Prešernove poezije, ki so me tolažile v grenkih letih. Kako pra vje imel Župančič, ko je o Prešernu zapisal tudi sledeče:

"Prešerna ljubiti pa se pravi, ljubiti lepoto in resnico in pravico, ljubiti slovenstvo brez šovinizma in ljubiti človeštvo in vse narode brez hlapčevstva in poniževanja, enak z enakim..."

Ljubiti Prešerna se pravi ljubiti svobodo misli in besede, svetovnega nazora in vere. Kdor se drži Prešerna, se drži prave mere in jasne harmonije, odmeta vnanji nakit, zavrača frazo in mu je samo do jedra.

Spoštovati Prešerna — pesnika in Prešerna — človeka, se pravi spoštovati človeško bedo in spoznati pomen in potrebo trpljenja za idejo. Prav pojmiti Prešerna, se pravi pojmiti sebe in vzeti svojo usodo nase, pa naj bo še tako bridka, jo preizkusiti do zadnjega grenaca in jo premagovati v pokorni službi vseobčnega življenja..."

Prešernove poezije so izšle 1846 leta. Tri leta pozneje je Prešeren po težki bolezni umrl. Slovenski pesnik in kritik Josip Stritar pa je dvajset let pozneje zapisal:

"Ko bi se sklicali narodi pred sodni stol, naj se izkažejo, kako so gospodarili z izročeni talenti, kako se je vsak po svoje udeležil vesoljne človeške omike: smel bi se mali slovenski na-

rod brez strahu pokazati med drugimi z drobno knjigo, kateri se pravi Prešernove poezije."

Samo malo premislimo te vrstice in prišli bomo do zaključka, da nam je s knjigo svojih poezij zapustil talent, ki je med nami na neplodnih tleh. Duhovno nazadujemo medtem ko drvimmo za dolarji. Naša kulturna dediščina? Pastorka, na katere "god" nas opominjaje koledar, dolžnost, ki je že prišla v navado in sem ter tja ljubezen do domovine — če hočemo pogledati resnici v oči. Ni nas take storila tujina; taksni smo. Vendar ne vsi. Še žive doma in po svetu Slovenci za katere kultura ni "huda ura". Navzlic naši duhovni lenobi pa Prešernovo ime živi v srcu vsakega Slovenca in živelo bo dokler bo živeli slovenski rod. Če se med nami ne bo dvignil neki duhovni voditelj, da bi nam, po Prešernovih besedah uspel "vdihniti željo po izobrazbi srca in uma", nas bo tukaj menda kmalu zmanjkalo.

Vprašanje obstoja slovenskega naroda... Za časa Prešerna mu je pretil ilirizem, gibanje, ki je imelo za cilj spojit slovenski jezik s takozvano ilirsko-srbskim jezikom, ko "naj bi slovenščina kot knjižni jezik prenehala, pisalo pa bi se samo srbsko". Prešeren je odbil, da se priključi temu gibanju kajti spoznal je, "da to gibanje ni le ogrozilo samostojnosti slovenskega jezika in književnosti, temveč bi lahko še pospešilo proces ponemčevanja in s tem še zaostri vprašanje samega obstoja slovenskega naroda."

Tu se poraja vprašanje: ali bi, če bi se Prešeren priključil ilirizmu, razen drugih naših pesnikov in pisateljev; zaživel tudi Cankar in Župančič? Ostala bi morda naša narečja toda knjižne slovenščine bi ne bilo.

Niko Košir, pisec študije o Francetu Prešernu, ki mu je služila za ta spis, pa piše o Prešernu takole:

"Stotrideset let mineva, odkar je France Prešeren izdal svoje POEZIJE, na oko drobno knjižico, polno komajda izmerljivega bogatstva, kis e je z njo

kot enak med enakimi pridružil najznamenitejšim literarnim ustvarjalcem prejšnjih časov in svoje dobe in premostil stoletni prepad, ki je naše leposlovje ločil od leposlovja drugih narodov. Odtlej slovenski narod zajema iz njegovih pesmi ne le lepoto in vednost, temveč tudi moč, da vztraja v svojem boju za obstanek. Njegovi, trpkega heroizma in bridke odpovedi polni verzi nam blaže temne ure, pesmi nezlomljive vere pa pomagajo premagovati gnus življenja in se nam pretikati skozi stiske in naloge. Ob Prešernu se meri veličina ali prilikavost časov, on je naš ponos in naša opora, z njim smo se otresali duhovnega uboštva v preteklosti, le z njim bomo bogati in veliki tudi v prihodnje."

Naj se ob koncu zahvalim Slovenski izseljenski matici, ki je Slovenskemu društvu Sydney podarila Koširjev življenjepis Prešerna, za kar se je odločil, oziroma kot sam pravi se "mu ni šlo za to, da bi povedal kaj posebno umnega ali umetnega; le zanimanje za pesnikovo poezijo hoče zbuditi..."

PREŠEREN NA PIPI – Slovenski rodoljubi so v preteklih desetletjih na razne načine častili svojega pesnika, tako se je nekomu porodila misel, da bi lahko imeli Prešernovo podobo tudi na pipi. Slavko Smerdel iz Krškega hrani porcelanasto pipo, ki je bila včasih last krškega sodnika dr. Borisa Jana. Na njej je Prešernov portret, po vsej verjetnosti delo slikarja Matije Jame, nastal pa naj bi bil okoli leta 1900.

Za svoj dan smo si lovci izbrali 21. november. Na društvu smo se zbrali že dan poprej, da smo pripravili dvorano. Lovci, ki pri tem niso bili navzoči, so pripravljali hrano: prašiča za na raženj, kozlička za v peč in lovske čevapčiče za na vročo ploščo.

Naš kolega Martin Marks se je tokrat še prav posebno izkazal. Daroval nam je kozlička in čevapčiče, katere je sam napravil s pomočjo naših dveh zavednih jagrov, Franka Obita in Lojzeta Gominšeka.

Naše zveste kuharice so na dan zabave bile nekoliko nervozne. Grizle so si nohte! "Kozliček je redkost na našem jedilniku. Rade bi ga čimbolj dobro in okusno spekle." Pomiril sem jih, jim dal nekaj nasvetov in korajže. Da naše kuharice dobro kuhajo, nam je vsem znano. S pripravo divjačine pa so bile malo negotove. Pozneje se je pokazalo, da so tudi to dobro napravile.

Naši obiskovalci so dvorano skoraj napolnili. Vesela družba je počasi postajala še bolj vesela. Temu je pripomogla tudi dobra domača glasba.

Josip Farkaš in Rafael Zadel sta med tem že spekla prašiča. Tudi kozliček in lovski čevapčiči so že na voljo ljudem.

Srečolov je bil dobro organiziran. Škoda le, da vsi niso imeli srečne roke pri dobitkih.

V teku večera sem opazil, da so bili ljudje zadovoljni in da so se dobro počutili, česar smo lovci seveda zelo veseli.

Obžalujem, da smo napravili napako pri naših povabljenih in verjamem, da bomo drugič imeli malo več pozornosti do njih.

Lovske pokale, katere so si posamezniki prislužili v strelskem tekmovanju že zgodaj popoldne, smo razdelili na koncu večera. Prvo mesto si je priboril Frank Obid, ki je od 100 možnih napravil 92 točk. Drugo mesto je zavzel Josip Farkaš z 90 točkami, tretje mesto pa Janez Klavžar z 86 točkami. Pokale je razdelil starešina družine in tudi čestital zmagovalcem in se zahvalil vsem sodelujočim za njihov trud.

Opolnoči, ko naši godci navadno prenehajo igrati, je v dvorani bilo še polno ljudi kot da bi bili pilepljeni na

stole in mize. Plesalci pa še niso hoteli zapustiti plesišča. Zato so godci na našo željo podaljšali igranje. Ljudje so se razšli šele po eni uri. Lovci pa smo se še do tretje ure zjutraj zadržali ob pogovorih.

Naš naslov "Lovska prireditev" je približno točen. Če bi napisali "Lovska zabava", bi bilo narobe - po lovskih šegah pomeni lov moški ples in ples pomeni ženski lov.

Izid strelskega tekmovanja dne 21. novembra je bil naslednji:

Ivan Zafošnik	83 točk
Ivan Gherm	81 "
Janez Klavžar	86 "
Frank Obid	92 "
Stanko Roj	76 "
Jože Furlan	80 "
Maks Robar	82 "
Alojz Gominšek	79 "
Franc Tomažič	78 "
Josip Farkaš	90 "
Alojz Marič	71 "
Drago Raber	57 "
Ivan Koželj	70 "

Vsem lovcem čestitam za dobro streljanje! Priporočam tudi ostalim članom da se nam pridružijo in tekmujejo z nami tako da lahko vsak postane mojster puške in strele. Samo z rednimi poskusi se lahko dosežejo dobri rezultati.

Nimate radi kuščarjev? Mogoče na pogled res niso privlačni. Meni pa je tale pečen goanna izredno teknil. Bi poskusili?

Naš lovski pohod, kot smo že poročali, je bil res nadvse uspešen.

Tukaj nas lahko vidite z našim prvim plenom tistega dne: divji prašič z mladičem. Pozneje smo jih ujeli še več. Tako smo se vrnili domov dobro založeni. ➔

Lojz ima rad delikatesne reči. Pečen goanna je bil posebno, katere nimajo v nobeni delikatesi. "Če domačini lahko jedo kače, črve, hrošče in drugo golazen, bom pa še jaz poskusil kuščarja," je rekel Lojze. In ga je pojedel. ✓

SE ŽELITE PRIDRUŽITI NAŠI VESELI DRUŠČINI???
BI ŠLI Z NAMI NA TABORJENJE IN LOV??? LAHKO!!!
POSTANITE NAŠ ČLAN - BODITE DEL NAS VSEH!!!

Frank: "Lojz, zdej mam pa dost teha. Koga se maš ti tolk za režat?"

Lojze: "Ne gre mi iz glave, kako si ti mogel iti na lov brez fršlusa. Pomisli samo, kakšne skrbi ima zdaj tvoja uboga žena. Če bi pustil puško doma in prinesel samo fršlus ..." - Ta dva se nista mogla cel dan sporazumeti...

ker me je uredništvo Avstralskega Slovence povabilo k sodelovanju, se vam, po slabem mesecu bivanja med vami, oglašam s tem kratkim člankom.

Naj vam najprej napišem nekaj vrstic o svojem delu, zaradi katerega sem prišla med vas.

Kot je bilo že večkrat povedano, sem študentka zadnjega letnika etnologije na Filozofski fakulteti v Ljubljani. V študijskem letu 1979-80 je naš Znanstveni inštitut pričel z novim raziskovalnim projektom "Preučevanje slovenskega izseljenstva". Ker me je tematika močno pritegnila, sem se odločila, da svojo diplomsko nalogo posvetim slovenskim izseljencem v Avstraliji. Z delom sem pričela v marcu mesecu 1980 leta: pregledala sem arhiv Slovenske izseljenske matice, vse letnike Rodne grude in Izseljenskega koledarja ter izseljensko literaturo v ostalih jugoslovanskih institucijah. Moj prvi kontakt z vami mi je omogočila Jovanka Sečanski Noussair, ustanoviteljica Jugoslovansko-avstralskega socialnega centra v Newtownu. Z njeno pomočjo sem si začela dopisovati z g. L. Košorokom. Preko pisem in Avstralskega Slovence, ki mi ga je pošiljal, sem počasi začela spoznavati delček vaše zgodovine in življenja v Avstraliji.

Celotno problematiko sem še poglobila z raziskavo med Slovenci-povratniki iz Avstralije. V njej sem skušala prikazati čas in vzrok izselitve, delno - njihovo življenje v Avstraliji in predvsem današnje življenje izseljenca, ki se je za stalno vrnil v domovino. S tem sem del bivšega izseljenstva v Avstraliji že raziskala, kar mi je bilo zelo dobro izhodišče za sedanje delo.

In kakšen je namen tega tri in pol mesečnega bivanja med vami? Rada bi vas v pisani besedi in fotografiji predstavila Sloveniji in Avstraliji; z etnološkega stališča bom skušala čimbolj temeljiti prikazati zgodovino vašega priseljevanja na avstralski kontinent, vaše začetne težave pri vključevanju v avstralsko družbo, vaše postopno materialno, socialno in duhovno osamosvajanje v novem svetu, vaše društveno in versko življenje, medsebojne sorodstvene in prijateljske zveze, vaše običaje, šege in navade, preživljanje prostega časa, vaše kulturno obzorje in

nenazadnje, vaše stike z domovino in vpliv vas, Slovencev na avstralski način življenja. Prepričana sem, da mi bo to z vašo pomočjo uspelo. Zato naj se vam ob tej priložnosti že vnaprej zahvalim za vaše sodelovanje, pomoč pri delu in predvsem za vašo pravo, pristno slovensko gostoljubje, ki ste mi ga izkazali do sedaj.

Upam, da se vam bom z nastajajočim delom vsaj delno oddolžila za vse to, kar mi nudite.

Naj vam sedaj napišem še nekaj malega o vašem Avstralskem Slovencu. Glasilo preseneča po svoji vsebinski razsežnosti in pestrosti. Kljub temu pogrešam mladinski tisk: prepričana sem, da bi bilo veliko napisati o dejavnosti mladih v društvu, o njihovih disko večerih, o njihovem vključevanju v ostale aktivnosti. Škoda, ker o tem ne spregovori mlajša, druga generacija Slovencev in na ta način prikaže svoje življenje v Avstraliji.

Pogrešam tudi zgodbičice za najmlajše. Menim, da je potrebno še pravi čas misliti na ohranjanje slovenskega jezika. Vemo, da imajo otroci radi svet domišljije in pravljic. Če ga ne bodo našli v materinem jeziku, bodo segli po zgodbicah v angleščini.

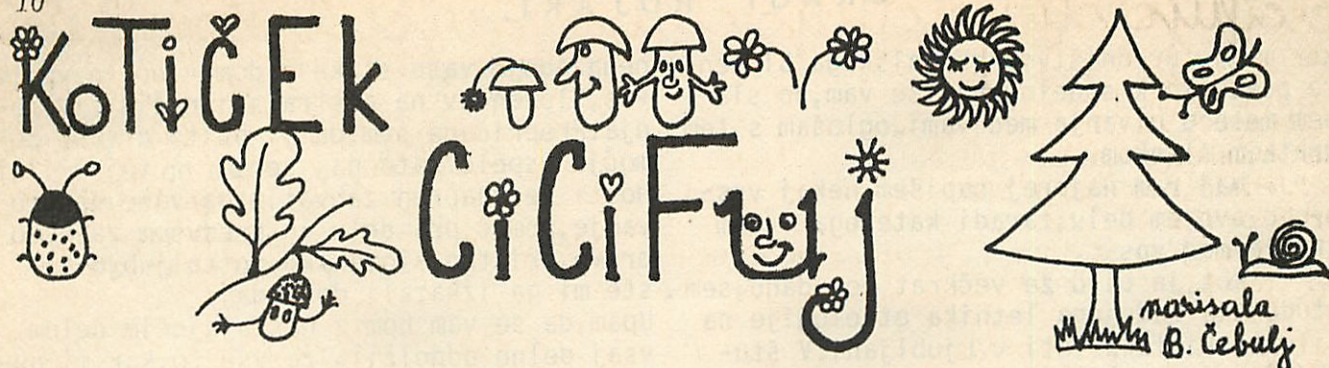
Če sem iskrena, in to je moj namen, moram izraziti presenečenje in hkrati razočaranje nad slovensko govorico tukaj in tudi doma, v Sloveniji. Mislim, da je jezik neizbežno dejstvo, ki nas združuje. V pogovoru ni pomembna govorica v narečju, samo da razumemo drug drugega. V pisani besedi pa je le dobro, da uporabljamo slovenske besede namesto tujk in latinskih izrazov. Posebno tukaj, v Avstraliji, kjer obstaja toliko različnih etničnih skupin, se mi zdi pomembno, da se Slovenci izražamo slovensko.

Vendar, kot že rečeno, glasilo ima bogato vsebino, iz česar je razvidna požrtvovalnost uredništva in vseh ostalih sodelujočih piscev. Zato vam še naprej želim veliko uspeha pri tako plemenitem delu.

* *

Ob tej priložnosti bi se rada javno zahvalila vsem Slovincem v Sydneyu in v Wollongongu za njihov gostoljubni sprejem in razumevanje za moje delo. Še posebno velja zahvala Slovenskemu društvu Sydney, društvoma Triglav in Planica za njihovo denarno pomoč.

Breda Čebulj

Ste že kdaj pomislili, da bi tudi vi lahko imeli svoj prostorček v našem časopisu? Bi radi imeli kotiček, v katerem bi vedno bilo kaj zanimivega?

Danes vam odstopamo tak prostorček v Avstralskem Slovencu, ki ga boste našli še v naslednjih številkah našega časopisa.

Veseli bi bili vašega sodelovanja. Pišite nam, kaj vas zanima, kaj počenjate, kaj vam je prinesel Miklavž ali Santa Claus, kako se imate v šolskih počitnicah, pišite nam o čemerkoli. Lahko nam pošljete tudi risbice, ki pa morajo biti črno-bele.

Vas zanima, kako živijo vaši vrstniki v deželi vaših staršev, v Sloveniji? Bi si radi z njimi dopisovali, izmenjavali znamke, razglednice in podobno? Sporočite nam. Pomagali vam bomo najti prijatelje v Sloveniji, ki tudi iščejo stike z drugimi mladimi ljudmi po svetu. Mi smo Avstralci slovenskega rodu. Ponosni smo, da smo oboje. Smo pa še nekaj - otroci sveta smo. Naš svet je zelo velik in mi smo razstreseni vsepovsod. Vsi se ne bomo nikoli mogli srečati. Ker si pa že delimo ta naš prelepi svet, mislite da ne bi bilo dobro, če bi se malo bolj spoznali?

Fantje in dekleta, ugasnili bomo naš televizijski sprejemnik, vsaj za nekaj časa. Opo-gumili se bomo in napisali pismo Avstralskemu Slovencu - v našem slovenskem jeziku, če le mogoče. Velja?

Tone Gaspari: I G R A

Sedem dolgih, težkih let
polž je hodil križem svet,
iz Ljubljane v Šiško vas
hodil je ta dolgi čas.

Mi pa gremo kakor ptice,
bolj kot ptice lastovice,
zdajle tukaj, zdajle tam -
beži - hop! te že imam.

Did it ever come to your mind that you could have your own little corner in our magazine?

Would you like to have a little place in which there would always be something of interest to you?

We are giving you today a little corner in Avstralski Slovenec which you will also find next time.

We would like your co-operation. Write to us: your interests, what are you doing, what did St. Nicholas or Santa Claus bring to you, how are you spending your school vacation, write us about anything. You can send us drawings which have to be in black and white.

Are you interested how your peers in the country of your parents, in Slovenia, live? Would you like to correspond with them, exchange postage stamps, postcards and similar? Let us know. We can help you to find friends in Slovenia who too are trying to come in touch with other young people around the world. We are Australians of Slovene origin. We are proud to be both. There is something else that we are - we are the children of the World. Our World is very big and we are scattered everywhere. We will never be able all to meet. Since we are already sharing this beautiful World, do you think it would be wrong if we came to know each other a little more?

Boys and girls, we are going to turn off our television set, at least for a little while. We will find courage to write a letter to Avstralski Slovenec - in our Slovene language, if possible. A bargain?

U G A N K A

Nima fantek kapice,
kapica ima fantička;
prišumele sapice,
niso vzele kapice,
vzele so fantička.

(podelj)

rekli so mi naj napišem svoje mišljenje o slovenski mladini v Avstraliji. Z veseljem, čeprav dvomim, da ga bo kdo izmed mlajše generacije tudi prebral in se zamislil nad napisanimi besedami. Zakaj že na začetku takšen pesimizem?

V mesecu dni bivanja v Sydneyu žal nisem dobila vtisa, da je slovenska mladina res slovenska.

Pravzaprav se sprašujem, kaj je merilo za dokazovanje pripadnosti svojemu narodu in poreklu. So to narodne noše, slovenski plesi, polke, recitacije in petje pesmi v materinem jeziku, kuhanje slovenskih jedi in pitje domačega vina? Je to besedno izražanje v slovenskem jeziku, ki se med mladimi zelo slabo uveljavlja? So to slovenske sobotne šole, ki so žal iz strani mladih Slovencev glede na njihovo število v Sydneyu premalo obiskane? Ali je morda občutek pripadnosti povezan s pristno zavestjo svojega porekla?

Ste se kdaj vprašali, če govorite in zakaj govorite slovensko, zakaj recitirate slovenske pesmi? Je to vaša želja ali želja vaših staršev?

Vprašanj je dovolj, odgovore boste verjetno morali poiskati sami. Mislim, da prvi generaciji Slovencev, ki je svojo mladost preživela v domovini, ne bo potrebno daljše razmišljanje. Slovenska zavest je pri njih zakoreninjena, skoraj neizbežna, na takšen ali drugačen način. Moram reči, da med njimi še nisem naletela na človeka, ki bi zanikal dejstvo, da je Slovenec. Celo nasprotno, ponosni so na to, kar so in v tem smislu se čutijo bogatejše od ostalih Avstralcev.

Kaj pa vi, mlajša generacija, ki ste rojeni v Avstraliji? Verjetno se je zelo težko nacionalno opredeliti. Čeprav odraščate v svetu, je v marsičem drugačen od Slovenije, sem prepričana, da se v nekaterih stvareh vseeno razlikujete od avstralske mladine. To razliko je najbrž povzročila vzgoja, ki so vam jo dali vaši starši. Opazila sem namreč, da so otroci slovenskih družin mnogo bolj čustveno navezani na svoje starše kot je to navada pri Avstralcih. S tem je storjen že prvi korak: če se v najožjem sorodstvenem krogu obdrži vsaj delček slovenskega, je to dovolj trdna baza

za nadaljnji razvoj le-tega. In kakšne možnosti obstajajo, da slovenska tradicija, jezik in kultura ne propadajo?

Predvsem starejša generacija bi se morala zavedati (in verjetno tudi se), da so njihovi potomci tisti, ki bodo nadaljevali ali prekinili s slovensko zavestjo. Zato najbrž mladim niso dovolj le disko večeri, ki jih prirejajo v društvu. To ni nekaj posebnega, česar avstralska mladina ne bi imela.

Morda bi bilo potrebno narediti še kaj več v tej smeri: prirejati večere slovenske poezije in proze, s filmom in diapozitivi približati Slovenijo mladim (še posebej tistim, ki je nikoli niso videli), razpisati natečaj za najboljšo fotografijo, ki bi tematsko prikazala delček slovenskega življenja, postaviti razne razstave, organizirati mladinske delovne brigade (kar bi bilo zelo dobrodošlo pri gradnji vašega novega doma), nadaljevati z vašo folklorno skupino, se povezati z ostalo slovensko mladino v Avstraliji (da bi mladi izgubili kompleks majhnega naroda), organizirati razne športne prireditve, izlete v domovino, morda bi bilo dobro poskusiti s študijem v Sloveniji (kar bi koristilo predvsem slovenskim sobotnim šolam)...

Idej je veliko, verjetno preveč, da bi se vse uresničile. Vendar tudi slovenske mladine v Sydneyu je veliko, skoraj preveč, da bi dopustili postopno izumiranje lastne kulture. In kar je najpomembnejše - dotok nove emigracije iz Slovenije je minimalen ali ga skoraj ni. Pustimo to misel nezaključeno.

Naj končam. Namen tega članka ni bil v prevzganju ali podučevanju mladih Slovencev. Sploh ne! Sama sem še premlada, da bi nosila v sebi takšno poslanstvo. Hotela sem samo izraziti lastne občutke, želje, da bi mladi bolj čutili svoje poreklo in da smo jim sovrstniki v domovini pripravljeni pomagati pri tem. Nikogar ne bi rada prizadela z napisanimi besedami. Povsod so izjeme, ki, kot pravijo, potrjuje pravilo.

Moj namen bo dosežen, če bo članek izzval vaše lastno mnenje. Zares bom vesela, če se bo med vami - mladimi našel nekdo in odgovoril na zastavljena vprašanja. Možnost imate - uredništvo Avstralskega Slovenca mi je zagotovilo (in ne samo meni, večinoma najprej tudi vam), da objavi vsako vašo napisano misel. Torej pišite!

Breda Čebulj

SEX...

WHAT WE NEED...

Now that I've got your attention, read on.

Dear Readers,

Hi once again!

Thought I'd up-date you on our results of the 'Youth Committee' which we were so busy trying to talk you all into joining. At the moment there are five members, who are: Tony Tomazin, Andrew Golsman, Peter Sarkan, Joe Robar and myself. I'm glad this project has finally 'gone off the ground', but we would appreciate a few more members and their ideas and interests concerning the youth.

The Committee has had one meeting where we were introduced as a Youth Committee to the members of the Senior Committee of the Slovene Association. We then raised a few of our own ideas relevant to the discos held on the first Friday of every month.

So far we have decided on the following rules which must be obeyed by anyone entering the Club. We contemplate on making a few more in the near future.

- * No thongs (sandshoes permitted)
- * Do not bring any drinks. Plenty is available at the bar.
- * No fooling around (eg. obscene dancing fighting, swearing in public) or our bouncers will deal with you.

We have also considered changing the dates of the discos from once monthly to perhaps, fortnightly or weekly, depending on your behaviour and enthusiasm.

Taken into account also, were the excursions we were to have on some of our free weekends but no outings have been arranged as yet because of a deficiency of members.

I'll finish off by saying,
HOPE TO SEE YOU AT THE NEXT DISCO
and MAKE SURE YOU BRING ALL YOUR
FRIENDS ALONG!

See you there!

SONYA ROBAR

WISHING ALL MY READERS

A HAPPY NEW YEAR!

Having been in the Management Committee for some time now, I have had the opportunity to see your number grown from a few to well over hundred now.

What we need now?

We should get more organised. That's why the Youth Committee was formed. Our desire is that you should organise yourselves, your functions and that you create your own rules to which you all will adhere to. We wish that there be close co-operation between your and our Committee and that we keep each other informed. We wish your ideas, suggestions. We know that there is a lot more that can and should be done. There is a certain amount of money (derived mainly from discos) set aside to be used and of benefit to all of you. Perhaps we could buy some sort of sporting equipment you could use, perhaps it would be wise to invest into our own sound equipment and save on hiring. We could now and then go on excursions, etc.

You know that we are all voluntary workers at the Club, that none of us is there for personal gains. It may seem a little bit strange and unusual. Our aim is to preserve our culture, our language, our customs as best as we can, no matter what we have to sacrifice. When you come to a disco, you may not think that we have been there a day before to prepare the hall and that we will be there again the next day to clean up all the mess that is usually left after every disco. To make it easier, you could help us there, no doubt. But how many come forward after their 'great evening' is over?

It's a pity that we who are of Slovene origin, of Slovene parents, have to communicate in English between ourselves. Is it then here also that we could do something to improve this sad state of our linguistical inheritance? How about Slovene classes and lectures on certain days of the month after which we could have sport activities or something else?

Please give us your ideas. Talk to the members of your Youth Committee, get together and grow, grow with us into a stronger Association, into a big Slovene family!

Jože Žohar

ZA NAŠE ŽENE

KORENJE

V korenju je veliko karotina – iz njega nastane vitamin A – precej je tudi vitamina E, ki mu pravijo vitamin plodnosti, vitamina H, ki uravnava delovanje lojnic, preprečuje zamaščenost in izpadanje las, vitaminov B₁, B₂ in B₆ pa tudi še mnogo drugih zdravih snovi, kot so jabolčna kislina, eterično olje, glutamin, pektin, celuloza, beljakovine itd.

Korenje preprečuje gnilobne procese v črevesju in jih tudi zdravi. Zelo učinkovito je korenje kot zdravilo pri želodčnih in črevesnih obolenjih dojenčkov.

Če boste torej zdravili otroke s korenjem, nastrgajte 500 gramov olupljenega korenja in ga skuhajte v 200 gramih vode. Kuhajte toliko časa, da nastane gosta kaša. Kašo potem pretlačite skozi sito in ji primešajte liter močne mesne juhe. Jed je lahko prebavljiva.

Če imate preveč želodčne kisline ali hudo zgago, pijte korenjev sok.

Mnoge ljudi tarejo odvečni kilogrami, pa se jih ne morejo in ne morejo znebiti, saj shujševalne diete niso tako preproste, kot bi človek mislil. Treba je namreč tudi veliko veliko volje. Lahko pa poskusite hujšati tako, da namesto kakšne druge jedi uživate veliko korenja. Če se boste diete res držali, bo učinek kmalu opazen.

Korenjeva dieta je dobra tudi pri ledvičnih boleznih. Zoper gliste pojejte vsaj tri surove korenčke na dan.

Če se vašemu dojenčku upre mleko, mu namesto mlečnih jedi vsaj nekaj časa dajte korenčkovo kašo. Kmalu boste opazili, da je otrok postal rdečeličen, bolj odporen, bolj ješč in da se mu telesna teža povečuje.

Če boste otroku dajali veliko korenja, vas bo mogoče prestrašilo, ker bo postal po nosu, licah in ušesih pa tudi v očeh rumenkast. To ni zlatenica, marveč je tega krivo le korenje. Rumenkasta barva je posledica karotina v korenju, torej je povsem nenevarna in izgine takoj, ko končate korenčkovo dieto.

Če vas mučita revmatizem ali protin, ni boljšega, kot da uživate veliko korenja, ali pijete čimveč korenčkovega soka. A ne pozabite: piti morate zmerom samo sveže pripravljen sok. Za zdravje je najbolje, da vsak dan spijete do tri kozarčke soka.

Če se vam rana noče zaceliti, položite nanjo svežo rezino korenja. Na opeklino nakapajte svež korenjev sok, ali pa polagajte na boleče mesto kašo iz nastrganega korenja. Tak obkladek menjajte vsako uro.

Korenje čisti kri in pospešuje izločanje seča. Če se boste odločili za zdravljenje s korenjem, ne zametujte zelnatih delov, ampak jih pripravite, kot pripravljate špinačo. Jed je zelo okusna, poleg tega tako pripravljeni zelnati deli korenja pomagajo proti napenjanju.

Pri prehladih, gripi, bronhitisu, vnetju grla si lahko pomagata tudi s korenjevim sirupom. Iz korenja najprej iztisnete sok (korenje na drobno naribate in ga stisnete skozi laneno krpo). Soku dodajte sladkor ali, še bolje, prežgan sladkor, potem vse skupaj kuhajte toliko časa, da nastane sirup. Sirup po potrebi jemljete po žlicah.

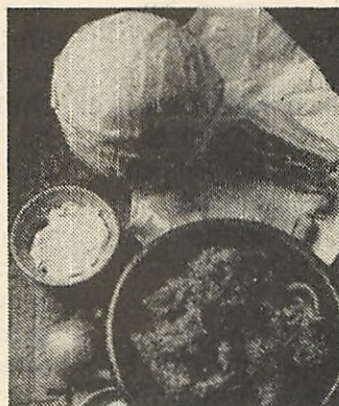
Zbira: ALENKA BIBIČ

Zeljna pečenka

Učimo se kuhati

Iz svežega zelja in mletega mesa pripravimo okusno in nasitljivo jed, pečenko, ki jo spečemo v pečici in ponudimo s krompirjem v kosih in s kozarcem piva.

Za 4 osebe potrebujemo: 1 kg zelja, 50 g masla, 2 nageljnovi žbici, 1 lovorjev list, 1 čebulo, sol, 500 g mešanega mletega mesa, 1 jajce, 2 žlici drobtin, 50 g tanko narezane prekajane slanine.

Zeljno glavo očistimo, kocen izrežemo. Zelje damo v vrelo, soljeno vodo, kuhamo ga na majhnem plamenu približno 15 minut. Previdno odluščimo list za listom, s polovico listov obložimo izdatno namaščeno, nepregorno posodo. Drugo polovico listov prihranimo, z njimi bomo pečenko prekrili. Zelje, ki ga ne moremo uporabiti za oblaganje pečenke, drobno narežemo na kocke.

V ponvi segrejemo maslo, na katerem prepražimo sesekljano čebulo in na kocke narezano zelje, solimo, dodamo lovorov list in nageljnove žbice. V pokrtili posodi pražimo in dušimo zelje 15 minut, nato ga pretresemo v skledo. Dodamo mletu meso, jajce in drobtine, premešamo in po okusu začnimo. Z mesnim nadevom napolnimo pekač, ki smo ga obložili z zeljnimi listi. Pokrijemo z zeljnimi listi in obložimo s tanko narezano prekajeno slanino. Zeljno pečenko pečemo pri 200 stopinjah 50 minut.

Klavrno slovenstvo v NSW mi je že dolga leta zadnja misel predno zaspim in prva misel, ko se zbudim. Življenje me je že zdavnaj naučilo, da ni ljubezni brez skrbi.

KAKŠNE VRSTE SLOVENCİ SMO

To strašno vprašanje mi je po treh tednih bivanja med nami zastavil rojak, ki je bil tukaj na dopustu.

Težke besede, na katere mu nisem imela kaj odgovoriti. Le zgrozila sem se.

Če bi me kdo kaj takega vprašal v 17. stoletju, bi mu odgovorila, da smo ukleti ljudje.

Premnogi so v toku trideset letnih naporov za naš kulturni napredek zapustili našo raztrganost, nezrelost in duhovno revščino. Obupali so nad nami.

Kdaj pa kdaj posveti v naše duhovno mrtvilo iskrica upanja na kulturno prebujenje.

Koncem lanskega leta je Slovensko versko središče v Merrylandsu priredilo v dvorani S.D.S.-a koncert slovenske pesmi.

Narod pevcev in pivcev smo. Zasedli smo dvorano do zadnjega kotička. Na žalost pa so nam užitek v pesmi iz grl mladih pevcev, ki so prišli med nas iz Melbournea, pokvarili neotesanci, ki so se zabavali po svoje, med tem, ko je večina nas prišla na koncert. Blagor jim, da ne poznajo žeje po kulturnem izživljanju.

Hrbtenica izseljencev, ki imajo visoko razvito narodno zavest, je negovanje kulturne dediščine, kar, če dobro premislimo, prepričljivo potrjuje slovensko društvo Triglav.

Navzlic zelo grenkim preizkušnjam, ogromnim finančnim težavam in poniževanju, ki so ga člani Triglava pretrpeli, kulturnega delovanja niso nikdar opustili.

Prisostovala sem 5. obletnici odkritja Cankarjevega spomenika na triglavskem zemljišču. Nihče ni motil bogatega sporeda. Vladala sta red, uglašenost in dostojanstvenost.

Popolnoma zaslužno pohvalo jim je izrekel jugoslovanski generalni konzul, g. Petar Boškovski, s sledečimi besedami: "Društvo Triglav je žarišče slovenske kulture v tujini."

Če vzamemo v obzir okoliščine, ki so članom Triglava takorekoč zamajale tla pod nogami, je njihova trdovratnost občudovanja vredna. Triglav je društvo, ki ima dušo. Vsi za enega, eden za vse! Tak občutek sem imela, ko sem tistega dne vložila dan dobrovoljnega dela v trud za duhovni napredek Triglava.

Tudi S.D.S. se danes nahaja pred selitvijo in poновnim zidanjem doma.

Še vedno imamo možnost združitve, kateri trenutno nasprotuje društvena konstitucija po kateri ima odbor pravico samostojno odločati. To je glasno in jasno na zadnjem občnem zboru izjavil eden odbornikov.

Na zahtevo članstva se mora tudi konstitucija spremeniti, če bi se hoteli združiti s Triglavom v eno skupnost.

Nimam več namena poudarjati tega vprašanja. Pomembnost združitve glede na bodoči obstoj in rast slovenstva v NSW, bi morala biti že vsakemu globoko mislečemu Slovincu jasna.

To idejo povsem podpira tudi g. Valerijan Jenko v božični številki verskega glasila "Rafael".

"Avstralski Slovenec", last članov Slovenskega društva Sydney, (ne pa last društva), med njimi so nekateri tudi člani Triglava, se opazno dobro razvija.

Upati je, da bo opustil nezdrave polemike.

Če je navdušenje članov SDS za združitev s Triglavom že izgorelo, nam ostane še ena možnost za bratsko povezanost: da "Avstralski Slovenec" postane glasilo ne samo SDS-a in Triglava, ampak vseh slovenskih društev v NSW. Morda se bo ravno iz tega porodil odgovor na vprašanje, kakšne vrste Slovenci smo.

bottles, push button defrost, laminated top for extra work surface, full width crisper and freezer.

*Pacific sold more 140 litre refrigerators than any other maker over the last 5 years.

ice cubes freezer, heavy hinges come out colder. Holds 2 litre bottles, generous freezer, recessed handles, and laminated top for extra bench space. Available in white or copper tone.

Pacific 10. (270 Litres). The ultimate in compact refrigerators, slim elegant styling, "Half N' Half" shelves, automatic cyclic defrost, jumbo freezer compartment with adjustable shelves. Freezer gives 4 star performance, the highest possible rating for efficiency and speed in freezing. Left and right hand opening doors etc. etc.

pacific
by gorenje

Fits your lifestyle

Pacific 7. (175 Litres). Designed for couples or small families with all the features of a larger fridge. Dairy cabinet, push button defrost, slide out shelves, full width crisper and freezer.

Pacific 9. (230 Litres). A family size fridge that's small outside, big inside. Slide out shelves, room for 2 litre bottles, push button defrost, full width crisper and freezer.

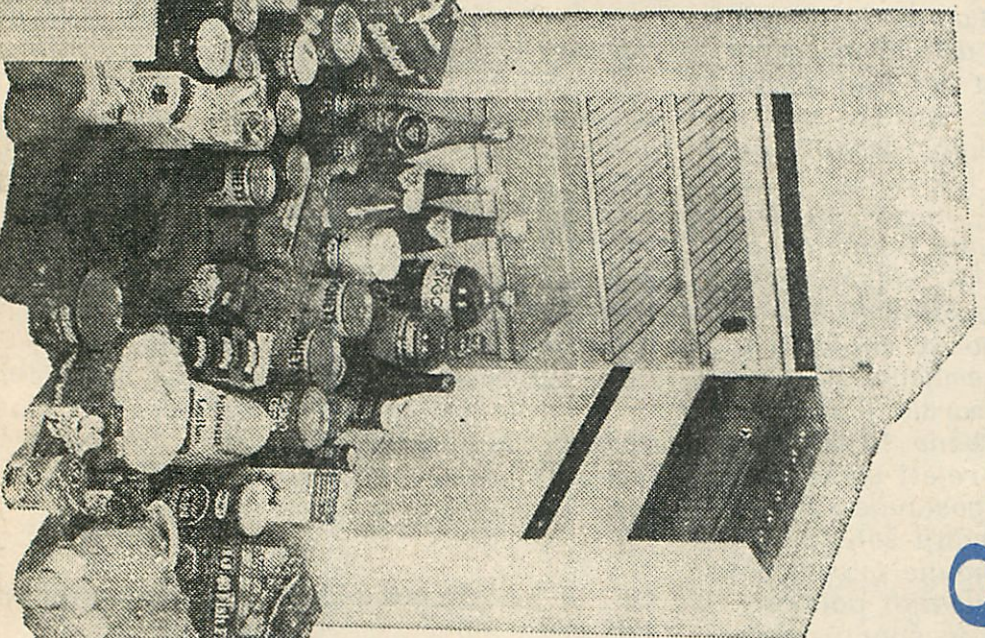
Now available at all: Auburn Discounts, Bob Pollard, Bonds & Kirbys Pty. Ltd., Canberra Television, David Jones, Dean Distributing, Dickmans Electrics, Fiala Electrics, Frisco Home Furnishers, Gillespies, Godkin Electrics, Grace Bros., J.B. Young, J.C. Discounts, John Finn, Joyce Mayne Discounts, Keith Lord, Kembra Radio & TV, Lakemba Wholesalers, Lombards Discounts, L&S Appliances, M. Rava & Co., Norman Ross, Norm Provan, Retravisson stores, Shoppers World Pty. Ltd., Thurslone's Pty. Ltd., Tiffets, Union Discounts, Waltons Ltd. & W.E. Kinnane Discounts.

Pacific: Leaders in Compact Refrigerators.

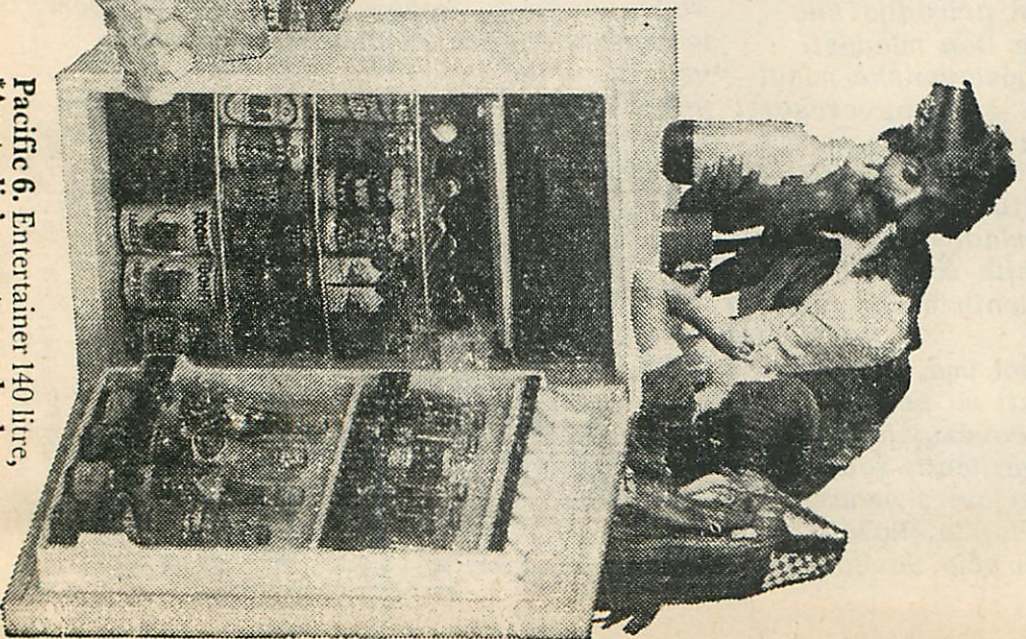
For years Pacific have specialised in designing and building compact refrigerators for the Australian Market.

From Cairns to Kosciusko, the reliability and performance of Pacific refrigerator's have been proven in nearly two hundred thousand homes. Pacific's modular range of refrigerators are designed to incorporate as much storage space as possible and can be built into your existing kitchen.

Thinwall insulation and modern elegant styling keeps the outside small with a large amount of space and features inside. All this together with an Australian wide service and spare parts back up. No wonder Pacific are leaders in compact refrigerators.

Pacific 5. Executive 135 litre, (4.8 cu. ft.) of storage space, plus all the features you look for in a much larger

Pacific 6. Entertainer 140 litre, *Australia's most popular bar refrigerator. (4.1 cu. ft.) of storage space, plus all the features you look for in a much larger

Z željo, da bi se mladi avstralski Slovenci vsaj delno seznanili s slovensko mladino v domovini, bi rada v nekaj besedah spregovorila tudi o tem področju.

Podobno kot tukaj, se življenje mladim doma povezuje s šolskimi in študijskimi obveznostmi in dejavnostmi.

Najmlajši rod, ki mu pravimo cicibani, se s petimi leti vključuje v predšolsko vzgojo v vrtcih. Po enem letu se otroci vpišejo v prvi razred osnovne šole. Na Dan pionirjev v septembru mesecu so sprejeti v Pionirsko organizacijo. Ob tem prazniku dobijo pionorske izkaznice, rdeče rutke in modre čepice. Postanejo pionirji.

Osnovna šola se deli na razredni (od 1. do 4. razreda) in predmetni (od 5. do 8. razreda) pouk. Razlika med njima je v tem, da se v nižjih razredih poučuje osnovne predmete (slovenski jezik, matematika, spoznavanje narave in družbe, likovna in glasbena vzgoja, tehnični pouk, telovadba, ...), medtem ko višji razredi že spoznavajo snov bolj poglobljeno. Osnovnim predmetom se priključijo še angleški jezik, kemija, fizika, biologija, zemljepis, zgodovina in temelji socialistične morale. V sedmem razredu, v starosti približno 13 let, pionirji postanejo mladinci. Sprejeti so v Zvezo socialistične mladine Jugoslavije (ZSMJ). Na vsaki osnovni in srednji šoli ter na fakultetah obstajajo osnovne organizacije omenjene Zveze. V okviru njih potekajo vse mladinske kulturne in športne prireditve, ki jih mladinci sami priredijo. Ena izmed najpomembnejših je Dan mladosti - 25 maj. To je praznik jugoslovanske mladine in Titovega rojstva. V znak povezanosti mladih potuje po Jugoslaviji v tem času Titova štafeta.

Po zaključnem izpitu in s tem končani osnovni šoli lahko mladi nadaljujejo šolanje v različnih srednjih šolah (gimnazijah, strokovnih in poklicnih šolah različnih smeri, ...)

Večina srednjih šol ima štiri letnike. V tem obdobju starosti so po navadi mladinci najbolj aktivni. Povezujejo jih šport in tekmovanja iz različnih šolskih predmetov, ki se v primerjavi z osnovno šolo razširijo še na sociologijo, filozofijo, pedagogiko in ostala področja. Seveda je

na tej stopnji šolanja učni program že zelo poglobljen in nudi srednješolcem široko vsesplošno znanje. Mladi se zbirajo na mladinskih plesih, v disko klubih, na mladinskih delovnih brigadah, kjer s prostovoljnimi delom dograjujejo in obnavljajo manj razvita področja v Sloveniji in Jugoslaviji. Družabno življenje v tej starosti je že zelo razvito in razvejano. V tem obdobju se mladina opredeljuje za svoj bodoči poklic ali študij.

Vstop na univerzo (v Ljubljani ali Mariboru) je omejen s sprejemnimi izpiti. Zaradi možnosti zaposlitve je trenutno največ študentov vpisanih na pravne, ekonomske in tehnične fakultete.

Študentje se zbirajo na svojih fakultetah, v študentskih klubih in domovih, obiskujejo svoje disko klube, koncerte moderne glasbe, prirejajo razne razstave, itd. Izdajajo tudi različne časopise, med katerimi sta najbolj brana Mladina in Tribuna. Z njima se boste lahko seznanili: uredništvi obeh časopisov bosta poslali v Avstralijo nekaj svojih publikacij.

Upam, da se bo ta kontakt nadaljeval in boste s tem imeli možnost spoznati slovensko mladino bolj natančno kot pa v tem skromnem in informativnem članku.

Ob tej priložnosti bi se rada javno zahvalila vsem Slovencem v Sydneyu in v Wollongongu za njihov gostoljubni sprejem in razumevanje za moje delo. Še posebno velja zahvala Slovenskemu društvu Sydney, Slovenskemu klubu Triglav in Slovenskemu društvu Planica za njihovo denarno pomoč.

EVERY FIRST
FRIDAY OF THE MONTH
YOU ARE WELCOME TO OUR
DISCO NIGHT

SVETE KRAVE

TIPI, ROJENI ZA VNEBOVZETJE

Bil je eden tistih zoprnih večerov, ko v Ljubljani pritiska slab zrak na dihala, ko v prezgodnjem večeru brljajo luči kot plinske svetilke in ko se mraz spreminja v čedalje bolj sitnega sovražnika. Bil je eden tistih večerov, ko hitiš k domačemu ognjišču z željo, da bi se potopil v blaženo prijaznost, podobno občutku, ko zležeš v tople vode daljnega otočja pod daljnimi sonci. V takem večeru mi je oko obstalo na nekem starem časopisu, ki sem ga ob izidu pozabil pregledati, zato sem ga zdaj s pozorno zvedavostjo vzel v naročje. Nenadoma me je streslo. Prešinilo. V hipu sem se znebil večerne dremavosti — in se prebudil. Neki Sergij Pahor v imenu Društva slovenskih izobražencev v Trstu napada Frančka Bohanca, ki si je drznil v članku Križarska vojna proti marksizmu kritično oceniti sestanek Pahorjevih slovenskih razumarjev v Dragi na Opčinah pri Trstu. V članku se Sergij Pahor z izbranim sovraštvom obregne tudi ob me oziroma ob Plenum kulturnih delavcev OF za časa Levstikovih slavnosti v Velikih Laščah. In sploh in oh se pritožuje, pljuje in (»hinavsko«) snuje iz nekakšne specifične (krščanske?) nuje pristno tržaške spleteke.

Ko sem članek prebral, sem ga izrazil ter spravil v prsni koš, da ga bom lahko zmeraj, kadar mi bo na možgane legala ljubljanska megla in me zapredala v svojo otožnost, pograbil, prebral in se predramil. Ampak ne zaradi njegove uradniško izpovedane vsebine, ki bi navdala z metafizičnim strahom Franza Kafke, temveč zaradi moralnega ozračja, v katerem je tisto pisanje nastalo. Pisanje Sergija Pahorja je namreč izraz tiste majhne skupine slovenskih izobražencev v Trstu oziroma v našem zamejstvu sploh, ki hočejo po vsej sili imeti čisto posebno mesto ali vsaj moralno politični položaj v sodobni družini slovenstva.

SUPERSLOVENC

Ko se je 180 Slovencev raztreščilo v nič na gori San Pietro na Korziki, smo izgubo občutili kot

nacionalno nesrečo. Zginilo je 180 nenadomestljivih ljudi majhnega naroda. Groza. Slovenstvo kot edina možnost našega življenja in kulture (če hočemo živeti brez kakršnekoli oblike izdajstva) pa se tako redči oziroma raztaplja, da nam postaja enotni kulturni prostor, v katerega bi bili vključeni vsi Slovenci brez izjeme, čedalje večja življenjska nujnost. V enotni slovenski kulturni prostor pa so zajete seveda tudi naše manjšine, ki živijo sicer ob strnjem slovenskem ozemlju, vendar pa so jih krute meje odrezale ter dodelile ali Italiji ali Avstriji. Slovenci smo edini narod v Jugoslaviji, ki živimo v treh državah.

Naravno bi bilo, da bi bile naše manjšine del »slovenske cele«, se pravi del celotnega slovenskega ljudstva z istim družbenim utripom, če že niso pod isto družbeno streho. A na žalost to ni tako. Med našo manjšino bodisi v Italiji bodisi v Avstriji živijo nekateri Slovenci, ki se imajo za nekaj več od drugih Slovencev v matični deželi ali Slovencev, ki se kljub tujemu državljanstvu čutijo Slovence in imajo socialistično Ljubljano za svoje glavno narodnostno mesto. Ko človek razmišlja, kako so nekateri prišli do tako nenavadne vzvišenosti, se mu ponuja več razlag. Med prvimi je znana resnica, da je vsako manjšinstvo nekaj posebnega, najsi gre za manjšinstvo rasnega, nacionalnega, moralnega ali erotičnega značaja. Manjšine so danes na svetu poseben predmet pozornosti, ponekod se ta pozornost, ki je človeško globoko utemeljena, sprevača celo v modo, ponekod pa povzroča družbene in moralne krize. Zato med našo slovensko manjšino na zahodu in na severu živijo tudi taki ljudje, ki svojega manjšinstva ne jemljejo kot del narodne (in s tem svoje) nesreče, ampak kot svoj edinstven življenjski uspeh. Njihov »uspeh« se izraža zelo različno.

Ker se nekateri (na primer Sergij Pahor in njegova družba) čutijo izjemno vzvišene, so pripravljene deliti nauke vsem, ki prihajajo iz »matične« dežele ali pa v

matični deželi živijo. Spremenili so se v nadiučitelje in v neprekosljive natančne moralne cenzorje. Njihov najslajši, najsvetejši in najvztrajnejši posel je kritika socializma, za kakršnega se bojujemo v Jugoslaviji. Lahko rečemo, da je ta kritika glavni smisel njihovega življenja, njihova edina intelektualna telovadba in tudi njihovo edino veljavno »duhovno« življenje. Vsa druga »duhovna« življenja so samo okraski oziroma dodatki k življenjsko važnemu nerganju v obliki najbolj divjega farizejstva, kar ga je bilo kdaj v zgodovini slovenske družbe.

FARIZEJI MRTVIH DUŠ

Glavna pojila za njih »duhovno« življenje so časopisi in tisk, ki prihajajo pred njihove svetniške oči iz matične domovine. Naš tisk, priznajmo, je postal izredno kritičen, iskren, odprt in nepopustljiv v ocenah naših napak, oziroma našega donkizotizma. Naš tisk je hkrati poln protislovij, neamnosti in nedognanosti. Naš tisk je imeniten odraz našega pretresljivega humanizma, ki ga seveda naši zamejski farizeji nikdar ne bodo mogli doumeti, zakaj njihove mrzle duše so prodane drugim sistemom. Naloga teh mrzlih duš pa je, da po našem tisku brskajo s svojimi ujedljivimi kljuni ter iščejo vse tisto, kar bi se dalo z dolgim prstom pokazati, češ: Glejte, kakšen je socializem! Glejte sadove socializma! Glejte, kam drvi Slovenija! Z natančnostjo avstrijskega kanclajfskega in s srhljivo preračunljivostjo tržaškega špekulanta vedo za vse napake našega gospodarstva, za spodrsiljave financ, za vse odtenke v norosti naše agrarne politike — vse jim pride prav. Celo vreme v socializmu se jim zdi nekaj sumljivega in nenavadnega, da ne omenjam potresov in drugih naravnih katastrof, ki sta jih zakrivila CK ZKS in RK SZDL. Čisti so seveda samo oni. Pametni so samo oni. Dalekovidni so samo oni. Vsegavedni. Vsegazmočni. Vsemogočni. Zakaj samo oni nosijo v svojih hlačah skrite ključke slovenskega kralje-

stva na zemlji. Blaženi tipi! Tipi, rojeni za vnebovzetje!

UJEDA V DRAGI

Ti päntiraj farizeji, ki se s ciničnim občutkom večvrednosti vsak dan otipavajo, kot da bi bili boljše vrste in bolj dragoceno slovensko meso, so v bistvu zelo prištržene pameti. Če človek pregleduje dokumentacijo njihovih intelektualnih dosežkov, se zgodi spričo blazne nerazgledanosti in formalizma. Zgrozi se tudi zaradi vpliva, ki ga ima nanje pametnaše najbolj črne emigracije. Znano je, da je prav ta politična emigracija intelektualno docela propadla, ker se ji možgani vrte v prazno in so zato priškrnjeni in docela jalovi. Kako naj emigrant-ski ideologi in politiki presojuje sodobno slovenstvo, če stalno živijo v drugačnih zemljepisnih in kulturnopolitičnih konstelacijah in če so zgubili vse stvarne možnosti za kakršnokoli razumno razmišljanje o slovenski svarni usodi in naši smiselni prihodnosti? Ampak našim zamejskim farizejem so bližje sluzasti ideologi naše slovenske politične emigracije, ki so že podobni sencam iz onostranstva, vendar pa z zadnjimi močmi svojih čeljusti še šklopotajo o zadnjih resnicah svoje katastrofe. Naši farizeji pa imajo v čislh samo njihove katastrofe. Zato je seveda Mirko Javornik, bivši slovenski Goebels in sedanj referent za slovenska vprašanja pri ameriški CIA, mesece in mesece kot ujeta posedal na vejah Pahorjevega društva slovenskih izobražencev v Trstu. In sedel je tudi na eni izmed prireditelj njihove slavne Drage, kjer je najbrž čakal, kdaj se bo lahko spustil nad kakršnokoli mrhovino.

Ampak ne gre samo za nekajtistih farizejev, ki se v našem zamejstvu večejo tako ali drugače z zadnjimi ostanki slovenske politične emigracije. Imamo tudi nekaj takih farizejev, ki nas obsojajo v imenu stalinske pravovernosti s pravo pravcato klavdivar-

(Konec na 28. strani)

ADDRESS AT THE GATHERING

V. MENART: OF SLOVENE GRADUATES AND TERTIARY STUDENTS
CASTLEREAGH 14.11.1981

If I were asked what is the most common characteristic of Slovenes, I would be able to answer without hesitation: They hate speeches.

Still, at every gathering people expect something to be said, and therefore, I shall say something about the purpose of this gathering.

The purpose of this gathering is gathering pure and simple.

As you are no doubt aware, this gathering is under the auspices of the Slovene Graduates Association which was founded three years ago and became a registered charity on 28th June 1979.

The primary purpose of this Association is to enable Slovene graduates to meet and to know each other or, as it is more formally expressed in the first paragraph of the objects clause of its constitution: To provide a forum for meetings and exchange of ideas.

Superficially looking that does not seem much of a purpose, but there is no other practical way for Slovene graduates to meet and it is very important that they meet and know each other, not only for the graduates themselves, but for the whole Slovene community in this country.

I stress this point, especially so as some reproaches are heard in the Slovene community that the purpose of our association is to keep Slovene graduates aloof from the rest of the community.

I do not think that there is any necessity to be apologetic about our association. Going back in history, after the disastrous wars against Charlemagne at the turn of the eighth century, the Slovenes were for almost a thousand years reduced to a nation of peasant villeins under the feudal lords of foreign, mostly German, origin. Slovene national awareness was asleep. It was only after the shackles of the feudal bondage were broken that the period of so called "national awakening" arose. Analysing this phenomenon of "national awakening", we discover that it was nothing else but the fact that more and more talented peasant sons were able to acquire higher education and entered into academic professions. The only logical inference that can be drawn from this

fact is that the mainstay of Slovene national consciousness are intellectuals.

There is another aspect of this phenomenon. Whilst the Slovenes were mostly peasants there was practically no process of denationalization. Slovene ethnic borders were very stable from the twelfth to the eighteenth century. Slovene tradesmen and industrial workers on the other hand were prone to rapid denationalization, mostly germanization, so that from the middle of the eighteenth century Slovene ethnic borders contracted at the rate of about fifty kilometres per century. This process was only slowed down in the last two generations when the proportion of Slovene youth graduating from tertiary institutions approached the proportion prevalent among the northern and western neighbours of the Slovenes.

The denationalization proclivity among tradesmen and industrial workers is not difficult to explain. Rising from the peasant background they aspired for a higher status and saw the possibility of upward mobility only by identifying themselves with the ruling class which was then German.

A Slovene intellectual on the other hand attained the status in the community in his own right and without necessity of renouncing his Slovene ethnic origin.

The situation is the same here in this country, except that Slovenes here are in the same boat with the Germans or with any other minority group that has not yet become established.

We all know that children as soon as they are out of their infancy resent speaking the language of their parents. It is generally assumed that they do not want to be different from their peers. That may have some bearing on it, but I do not think exclusively and especially not in the later teens since the same thing happens when the peers are of the same background. I think it has more to do with the upward aspirations and desire to identify themselves with people of consequence and authority in the community. The same teenagers that resent to speak Slovene here lose that resentment if they

visit their old country and find out that Slovene is also a language of the higher strata of the society and of the cultural refinement. Besides, it is not only a question of language, because, even if they are not able to regain the language they become proud of their origin.

To come back to the purpose of our association. Even if our association did not indulge in any other activity but gatherings of a social nature, a milieu is thereby provided conducive to promotion of national awareness and national pride.

A question could then be asked: "What good is such national awareness and pride?" It is a historical fact that communities and peoples who are strong in their awareness of their common destiny remain alive and prosper economically and culturally, enjoy higher standards and have higher incomes whilst communities and peoples without ties and common awareness end up on the rubbish heap of history as a compost for other communities and other cultures.

In order to be successful in retaining Slovene identity in this country we have to revise two Slovene traditional attitudes.

Firstly Slovenes have traditionally maintained that only those can call themselves Slovenes who can speak Slovene fluently. This is not necessarily so. Jews and Irish, e.g., do not speak their language, but still retain a very strong sense of their ethnic identity and belonging.

It also would be very tall order to require that every Slovene intellectual speak Slovene fluently. A greengrocer needs to know at most two and half thousand words to be fluent in a language both for his social and business purposes. A university graduate on the other hand needs to know about twenty-five thousand words, which is ten times as much, to be a fluent speaker in his social and professional life. It takes years of intensive application and study to acquire a vocabulary of twenty-five thousand words, a demand on time that a busy professional person can ill afford.

Of course, for the benefit of the community and its cultural tradition some

among us will have to possess such an extensive vocabulary in the Slovene language, but I shall touch on this subject later.

The second traditional misconception that has to be discarded is that children of mixed marriages are lost for the Slovene community. Such an attitude is completely misplaced as it presumes that different ethnic groups are of necessity mutually hostile and antagonistic. This exclusive attitude is the remnant of the ideology of the nation-state culminating in Nazi "Ein Volk, ein Reich, ein Fuehrer," and is better forgotten. The first Slovene mayor of the capitol of Slovenia, Ljubljana, had an Italian surname and the second one a German. But we don't have to go back so far. Out of seven people in the present Management Committee of the Slovene Graduates four have surnames which are not of Slovene origin.

There will be more and more mixed marriages and we have to accept that anyone who can trace some affinity with the Slovene community is welcome even if at the same time has close ties with some other ethnic group. There is just no question of divided loyalty or conflict of interest.

The present members of the Slovene Graduates Association would naturally like that more of the Slovene Graduates would join it. Whichever way we may look at it, a formal tie, however loose, tends to emphasize cohesion, which makes the task much easier. It is not so important how hard we individually pull, as long as we pull in the same direction and there are a lot of things we can do with a minimum of effort.

There is no place for false humility. Every graduate individually has a standing in the community in his own right. A consensus of opinion among graduates will on that account be accepted as a consensus by the Slovene community generally.

The Slovene Graduates Association is, of course, basically a professional body and as such primarily concerned with the benefits it can provide for its members, be such benefits material, intellectual, or emotional, or any combination of the three. But whatever it does, it affects the life of the

whole of the Slovene community. I am deeply convinced that without a vibrant Graduates Association Slovene community here will not survive one generation.

According to our books there are about sixty Slovene graduates in Sydney today. In three years there will be over a hundred. There is no other Slovene organizations which can attract the bulk of the graduates. Even if we only keep trace of them and establish some contact we did something for the future of the Slovene community.

What can we do beside contacts. We have no grandiose schemes. We realise that people will only do what they like to do and no amount of arm twisting will change that. We may arrange some seminars. It would be very useful, but again it all depends on interest.

Slovene Graduates Association is a foundation member of the Slovenian Schools Committee, which is the most useful body jointly created by all Slovene organizations in Sydney. In one year of its existence is secured against all odds the recognition of the Slovene language as a Higher School Certificate subject and its recognition by the tertiary institutions.

What I personally do not like about the Slovenian School Committee is the abominable use of the word "Slovenian", which should only be used as a possessive adjective in geographical connotations relating to Slovenia as a country, such as "Slovenian" mountains and rivers, but never with it relates to people as an adjective or noun. After all we are "Slovenci" and not "Slovenianci". I think teachers should know better.

There are two schemes in which our Association is very interested. Both relate to the promotion of the better and deeper knowledge of the Slovene language.

Under the first scheme our association would collect funds to send to Slovenia for post graduate study those recent graduates who may be interested to go there. Such scheme can only be launched in co-operation with the authorities in Slovenia, but in spite of our endeavours for the last year or so, we did not get very far with them. We can't even

get an estimate of costs involved.

The other scheme is to get Slovene taught at one, at least, of the Australian Universities. We cannot hope for a chair for the time being, but to have a lecturer is feasible although not easy. This will have to be done in co-operation with other Slavonic groups in the project known as the chair of Slavonic studies.

Our Slovenes often doubt whether we are numerically strong enough to get this done. One should not worry about the numerical strength. The fact is that the two largest nations in the world are among the world poorest nations, whilst many of the smallest nations enjoy the standards of life that members of the two largest nations would not dare to dream about.

We even have an example from our own history. In 1895 the Austro-Hungarian Empire was a world power whilst the Slovenes were a tiny minority split among several provinces. Celje was then a small country town. It had a high school, but the language of instruction was only German. Slovenes wanted parallel classes with Slovene as the language of instruction. From the lowest to the highest authorities all begging was in vain. When the Government itself refused to bend, Slovene deputies enrolled the support of Croat, Serb, Czech, Slovak, Polish and Ukrainian deputies, and, what it is important, even some German deputies, and toppled the Government. So, in 1895 the mighty Austrian Government fell on the question of Slovene parallel classes in a small country town. Celje High School, of course, got Slovene parallel classes.

I do not want to say that we should topple the Governments here. But the politicians are very sensitive to public opinion and we Slovenes are pragmatic enough not to have any enemies among other ethnic groups and we can combine on many schemes in our mutual interest.

- * Paper presented at a Conference on Awakening of Eastern Europe, 9-13 July 1981, at the Australian National University, Humanities Research Centre, Canberra.
Title of Conference: Romanticism and Revivals; Culture and Nationalism in 19th Century Europe.

A HISTORICAL BACKGROUND

The formation of Slovene nation has been a long, conflicting and at times uncertain process. Our writers and historians even today differ about the aspects, forces and reasons that shaped the Slovenian nation (Jeza*, Lokar*).

The Slovenes lived in the most western part of Eastern Europe for about 1500 years. Their character is of a formed western nation, based on judaeo-christian values. They grew into one people out of many tribes and races, which were not always Slavic in origin (Jeza). The influences that shaped them come principally from the Italian, German and Austrian states.

Because the Slovenes did not have a military tradition like the Serbs of Vojvodina, or Croats of the military region to insist and secure their sovereign rights within the Austrian empire, they found other ways to assert their presence and to establish the awareness of a common origin, a common territory and common political and cultural aspirations.

Thus, it is considered that the Slovene national revival found its principal expression in culture and literary life rather than in politics.

Until the year 1848 the concept and action of nationalism was largely absent among the Slovenes, though T. Linhart already in the late 1780s described the close to one million Slovenes living between the river Drava and the Adriatic Sea as a Slavic nation with its own language (Hočevan*), quite a statement for those times!

In fact a common tribal and linguistic affinity was registered already by the great Slovene protestant reformer Primož Trubar who during the middle and second part of the 16th century was responsible for a vigorous educational and publishing programme in the Slovene language.

Nevertheless, until the revolutionary year of 1848, most of the Slovene historians can discern only a regional consciousness, a local loyalty, a patriotism focussed principally onto the county, the crown or state (Mal, Melik/Gestrin*). The fact that these people spoke the same language and lived in different but adjacent counties or districts meant to them only that communication was easier among them. The official languages in the 18th-19th century were German and Latin (or even Italian around Trieste and Gorizia).

The ancient Slovene state of Karantania, with its elected dukes and its Frankish affiliation, which existed in various forms between the 10th century and the 15th century was too distant down in history to have any serious effect on their consciousness or to give birth to some historical claims in the 19th century, though the romantic revivalists seized the name of Karantania and its democratic statues to support their arguments or to enthuse their followers. In any case, as Jeza maintains, the kernel from which the Habsburgs created originally, their large empire was that very Karantanian duchy, which in its ethnic origin was Slovene. And except for a few communities on the northern Istrian coast and the Friuli region, who prospered as free citizens of the Venetian republic, all Slovenes lived for many centuries under the crown of the Habsburgs. The short Napoleonic interlude at the beginning of the 19th century was unintentionally responsible for bringing under the same Austrian crown all Slovenes of Istria and Friuli.

(To be continued)

P o e m s

Trevor Thomas,
June 1981.

To Share Life's Path

I wheel beside you,
but you do not see me.
I speak to you,
but you do not hear me.
I seek a job,
but you won't employ me.
I seek no description,
but yet you label me.
I seek to join,
but yet you isolate me.
I seek our mutual rights,
but still you deny me.
You see my lack of movement,
but you miss my mobility.
You say I'm deaf,
but who is it who can't hear?
You say I'm deformed,
but who is it who needs to grow?
You say I'm blind,
but who is it who can't see?
You see my weak points,
but do you see my strength?
You see my disability,
and yet you miss my ability.
You say I'm handicapped,
it's not by me!
It's '81,
and we've begun,
to seek a path for two.
One part for me,
and, yes, one part for you.
Our lives to lead,
as best we can,
with barriers down,
and no blocks, please!
Let's share life's path,
Where'er it lead.

Sharon Tobin,
Bathurst, NSW.

I'm Just Another

I'm just another human-being,
Livin' a life just like you,
Just another human-being,
With my personal point of view.
I'm just another teenage girl,
Trying only to do what's right,
But many make it hard for me,
And I have to struggle and fight.
I'm just another ordinary person,
Deep inside of me,
Although I may look different,
On the parts that you can see.
I'm just another human-being,
As different as I may seem;
Just another human-being,
With another human dream.

Mile Klopčic
THE CHILD DOESN'T WANT TO SLEEP

Dear child,
just close your eyes!
I'll lull you now to sleep.
Look: with the night, dreams
through your window peep.

O mummy,
leave on the light!
Oh, leave it for a while!
I want to wake and
see you when you smile.

Dear child,
you truly ought to sleep-
it's non too soon.
Look: from the sky
already stares the moon.

O mummy,
to while the time away
tell, mummy dear,
why in the night
my daddy's never here?

Dear child,
your daddy has to
work night after night,
and that is that. He works
night after night.

O mummy,
I wonder why he does
not work by day.
At night he must
feel sleepy, anyway.

Dear child,
you see the shining
lamps here by your bed?
And outside too, wher'er
you go or thread,
lights shine at night. And
they are past all count.
They show one's way in
darkness, help one round.
And somewhere there are
works where all his nights
your daddy has to spend
to make these lights.

O mummy,
why should the lights
that shine on you and me
bring to my daddy
only misery?

Dear child,
for every single light
that brightly burns,
someone must slave;
and misery he earns.

O mummy,
switch off the light!
All lights now ugly seem.
I'll close my eyes.
I'd rather sleep and dream.

Blaze Koneski

MOUNTAIN

There's a film on my soul
I want to scratch at it with my
nails
I want to scrape at it with a file
I want to scrape it with a knife
like lichen on a rock

If I happened to
Fight with a wolf
Cut its throat
Be made wild
I'd still have that film

O mountain, o plateau,
Huge-flanked mountain,
Nothing cures
Just strips us

To deepest pain

SWALLOWS

Dawn and the noise of swallows
Birds
Day and night divide over
Quick shuttles
Weavers of mystery

Dusk is our element
All that is
Momentary
Frontier

You have seen us
Sewing water and air together

Tracelessly

Danijela Hliš-Thirion **Silvestrovanje**

"Halo, Marija, ste to vi?"

"Ja, kdo kliče?"

"Ančka, tukaj Ančka Gorevšek. Dober dan, kako vam kaj gre?"

"Ah, to ste vi, gospa, ja, vse v redu. Kakšna deževna nedelja, kajne?"

"Za znoreti, ne vem, kam z otroci. Kadar se ne morejo igrati na vrtu, so obupni."

"Naši tudi, zato sem jih z možem poslala v kino."

"Marija, telefoniram vam, ker bi rada vedela, če nameravate letos na naše slovensko silvestrovanje?"

"Še ne vem, ker se z Janezom o tem še nisva pogovarjala. Ja, seveda, čas beži, treba bo rezervirati, kajne? Lani ni bilo kdo ve kako zanimivo. Nekaj ljudi se ga je pošteno nalezlo. Ste vi lani bili?"

"Smo. Sedeli smo v dobri družbi in preživeli lep večer. Letos so baje organizirali nekaj povsem novega s posebnim sporedom. Vabila so že začeli razpošiljati, mi je rekel gospod Godernjak. Menda bo zelo zabavno."

"Ali na povabilih piše, kaj nameravajo?"

"Menda, a nisem sigurna. No, če boste šli, mi sporočite, lahko sedimo pri isti mizi. Prav?"

"Drži; vprašala bom mojega Janeza in vam telefonirala. Nasvidenje."

Ančka je odložila slušalko in se vrnila v kuhinjo. Kosilo je bilo skoraj gotovo. Res je upala, da se bosta Marija in Janez odločila in se jim pridružila za Silvestrovanje. Bila sta zanimiv in zelo zabaven par. In te zadnje čase sta se Ančka in njen mož Boris precej prepirala, zato si je srčno želela malo vesele družbe.

Prišel je velik dan, oziroma večer. Marija in Janez sta se odpeljala po Gorevške. Ravno, ko sta se napotila po stopnicah njihove lepe hiše, sta slišala, kako je on rentačil:

"Peklenska ženska, še srajce mi nisi v redu zlikala, pa se čudiš, če sem slabe volje?" In ženski glas je odgovoril:

"Vrag naj te vzame, kaj ti nisem povedala, da sem ti zlikala modro, ti pa zdaj hočeš belo!"

Marija in Janez sta se spogledala in žalostno odkimala drug drugemu, češ, ta dva pa slabo pričenjata večer. Pozvonila sta. Odprla jima je Ančka in ju povabila na kozarček.

"Ste pripravili darila?" je vprašala.

"Smo, seveda. Baje mora vsak par prinesiti dvoje daril s "skrivnostno" vsebino in brez kdo ve kakšne vrednosti. Torej vas ne smem vprašati, kaj ste vi pripravili."

Ančka se je nasmehnila: "Nekaj zelo koristnega, to vam prisežem," in je pogledala proti možu, ki se je še vedno čemerno držal. Ni ji vrnil pogleda, pač pa je predlagal, da se počasi odpravijo.

Dvorana je bila čudovito okrašena. Sredi velike sobe se je mogočno bahalo okrašeno drevo, pod njim pa je ležalo na desetine in desetine daril vseh velikosti in barv. Tudi Ančka in Marija sta odložili njuna darila in se pridružili možema, ki sta klepetala z ostalimi. Kmalu so posedli.

Na oder je stopil gospod Dobrgovor in pozdravil navzoče:

"Dragi zbrani,

nocoj se vam obeta odlična zabava, prvovrstna jedača in pijača. Vsako leto se odbor potrudil, da organizira kaj novega. Letos se je še posebno potrudil, kajti, če se spomnite, letos obhajamo tudi petnajstletnico našega doma. In naš program? Ja, seveda že vidim, kako ste radovedni. Torej, pričnemo z večerjo. Kot vidim so brhke natakariče že polnih rok in dobre volje. Po večerji bomo imeli zabavno prireditve, "Pokaži kaj znaš". Ja, vsi boste, oziroma, bomo sodelovali. Nekateri bodo peli, drugi deklamirali, tretji plesali, drugi spet povedali kakšno šalo. Vsak bo pokazal kaj zna. Tisti, ki bo ocenjen kot najboljši, dobi nagrado, lepo knjigo v našem materinskem jeziku. Okrog enajstih bo na sporedu loterija, zato ste tudi morali prinesiti vsak po eno darilo. Vsi paketi bodo označeni s številkami, ki bodo tudi na lističih. Vsak bo povlekel en listič in dobil ustrezno darilo. Pa brez jeze, če kdo naleti na kos lesa v paketu (Dalje drugič.)

Boter Fritz, ki se je vedno rad šalil, tudi zdaj ni mogel držati svojega pikrega jezika za zobmi.

"Irma, tvoja svinja nič ne kruli. Priznaj, da si jo celo noč tolažila, da nas zdaj s takim molkom pričakuje."

"Nisem je tolažila, niti malo ne. Zgodaj zjutraj sem ji nasula malo koruznega zrnja. Sita in zadovoljna, zdaj najbrž še dremlje."

"Da, poskrbela si za njeno poslednjo večerjo, kot bi se temu reklo. S tvojo svinjo ne bomo imeli nobenih težav."

"Fritz, če misliš, da se ti bo svinja sama vlegla v korito, potem ti jo dam, da si jo lahko odneseš domov."

"Morala bi ji dati zrnje namočeno v žganju."

"Le pazi se Fritz, da te moja svinja ne povalja po snegu!"

Irmu je postalo nerodno. Nekaj je morala odgovoriti. Prekleti dedci, ne znajo drugega, kot zafrkavati. Nobeden pa ne pomisli, kako sem mesece in mesece, dan za dnem, nosila iz kuhinje do svinjaka polne škafe mastnih pomij. Nobeden ni imel pozebljih prstov tako kot sem jih imela jaz, ko sem v pozni jeseni sama obrezovala repo in jo zatem zvozila v klet na starih, škripajočih teligah. Brez skrbi, če že nobeden drugi ni opazil mojega dela in ga ni znal ceniti, sem zadovoljna, da je vsaj moja svinja rada jedla to repo, prekuhano z otrobi. Kako drugače bi mogla postati tolsta kot je?

"Če ste končali, lahko gremo in začnemo. Dan bo še prekratek," je dejal stari Geder. Pograbil je svojo ukrivljeno palico in se dvignil. Za trenutek se je naslonil ob steno in gledal za svojimi ljudmi, ki so eden za drugim vstajali od mize in izginjali skozi vrata v mrzlo zimsko jutro. Pomagal bi jim, če bi mogel, si je mislil, ampak moje roke se preveč tresejo in križ mi ne dovoli, da bi se pripognil. Vse življenje sem trdo delal. Namesto, da bi me Bog na stara leta poplačal, me je pa kaznoval. Hanci, mi pravijo ljudje, na drugem svetu bo vse poplačano, le počakaj. Hvala, jim rečem in se delam, kot da v vse to strašno verjamem. Vem pa, da bo ta moj drugi svet na tem svetu, pod zemljo na našem britofu pokraj Ledave. Ko bom tam trohnel in bo sneg naletaval nad mojim zamrznjenim grobom, gotovo ne bom potreboval nobenega plačila za moje življenjsko delo. Neumnosti, same neumnosti mi rojijo po glavi. Spozabil sem se. Strela naj počí, je zaklel in odkrevljal ven za drugimi, opirajoč se na palico.

Stara Gederka, klicali so jo Mariška, je ostala v kuhinji sama z otroci. Ponudila jim je toplega mleka in jim nasula suhega sadja. Nagajivci mali, komaj so mleko posrebal, že so pograbili suho sadje, kolikor so ga drobne ročice mogle držati in stekli ven. Medtem, ko bodo radovedne očke opazovale dogajanje, bodo usteca premlevala suhe slive in hruške. Ničesar ne smejo zamuditi, še najmanj pa, kako bodo položili pujska.

Mariška je odgrnila zavese na obeh oknih in privila stenj petrolejke. Zunaj je bil dan. Svetloba, ki se je odbijala od snega in z zasneženih jablan, je padala skozi okna in rahlo razsvetljevala prostor znotraj. Po stenah in tramovih so visele bajndle in rajndle ter ponve. Stropni tramovi so bili črni še od dni, ko je tu bilo odprto ognjišče. Ni kaj reči, takrat so bili še dobri stari časi. Res je, da so takrat pozimi bile tudi kure v kuhinji. Le kdo bi pustil revice zunaj zmrzovati. Za svojo ograjo so se spodobno vedle. Potem so prišli ti moderni časi, ko so začeli ljudje vse spreminjati. Poleg svinjaka je mož postavil kurnik in s tem je bilo konec kurjega bivanja v kuhinji. Pregrado je podrl in tako povečal kuhinjo, da je v njej bilo še dovolj prostora za eno posteljo, na kateri sta se potem pozimi z možem stiskala, ker je bilo topleje. Tudi staro okno je podrl in namesto njega napravil večjega. Na nasprotni strani je postavil še enega. Sezidal je veliko peč in jo obložil s keramičnimi ploščami, da je zadržala več toplote. Od takrat je prostor bil mnogo bolj svetel in zdrav. Spomladi bo zasadila rože in potem bodo na njenih oknih cveteli nageljni in geranije. Oh, kje je še pomlad!

(Dalje prihodnjič)

KLD 58767 SE SPOMINJA

Ko so Čehi in Slovaki uvideli, da je Avstrija prešla pod Nemce, sami niso vedeli, kakšna usoda pričakuje njih, niti niso vedeli, kaj storiti - pristopiti pod nemški "Protektorat" ali ne. Navsezadnje so se le predali Nemcem. Slovaki so še vedno bili z Nemce, Čehi pa ne dosti odporni. Tako je iz češkoslovaške republike nastal "Protektorat". Nemci so s svojo armado vkorakali v Bratislavo, Brno, Prago, Pilsen in druga mesta ter končno tudi v Košice, na skrajno točko ob češkoslovaški - ruski meji. Košice se Nemcem niso zdele dovolj varno mesto. Iz tega razloga so tja poslali več tankovskih enot kot bi sicer bilo potrebno. Državno mejo so zaprli in s tem onemogočili prehod v Mukachev gorod (Mukachevo) in Užgorod, ki ležita ob meji na ruski strani.

V "Protektoratu" je bil dovoljen samo nemški jezik. Slovaki so govorili nemščino zelo dobro, Čehi pa slabše. V šolah je bila dovoljena samo nemščina, v javnih uradih - samo nemščina, pozdrav na ulicah več ni smel biti "Nazdar!" ampak samo "Heil Hitler!". Kdor tega ni razumel, so ga že gestapovci kaj hitro naučili. Kot v šolah, tako je tudi v cerkvah duhovnikom bilo dovoljeno govoriti samo nemško.

Židje, ki so v ČSSR živeli sicer dokaj mirno, so bili presenečeni, ko je njihova domovina postala nemška sužnja. Vedeli so za težave, ki so jih imeli Židje v Nemčiji in zaradi tega niso pričakovali, da bi se njim samim kaj boljše godilo. Veliko jih je poskušalo pobegniti v Poljsko, toda meja je že bila močno zastražena. Beg je uspel le redkim. Gestapo je imel spisek imen in naslovov vseh Židov.

V ČSSR je bilo mnogo Ciganov, ki so živeli v večjem številu v bližini Košic. Večina teh Ciganov je prišla iz Madžarske. Državljanstva niso imeli niti madžarskega, niti češkega, zato jih je policija zapirala. Gestapo jih je "polovil" in jih transportiral v Nemčijo, pa ne zato, da bi Nemčijo naselil s Cigani ampak zato, ker so za njih tam že bila pripravljena koncentracijska taborišča in krematoriji. Uboge Cigane, ki niti malo niso slutili kaj jih čaka, so vojaški odvedli naravnost pred krematorij, jih zrinili v sobo, katero so hermetično zaprli za njimi. V sobo so spustili smrtonosni plin in v toku desetih minut je bilo vse končano.

Samo trupla je bilo potrebno še odstraniti. Peči so prižgane že čakale. V njih se je vse spremenilo v pepel...

Himmler je sprejel za to "požrtveno" delo visoko priznanje in spoštovanje, enako tudi Bormann, ki je zahteval celokupno uničenje Židov in drugih, za katere je smatral, da so nevarni "Reichu".

Hitler je vedel, da bo s češkoslovaškim "Protektoratom" pridobil dobro razvito industrijo motornih vozil, predelovalno industrijo in končno tudi poljedelstvo. Češkoslovaška je izdelovala mnogo boljše blago za obleke kot sama Anglija. Tovarna "Bata" je bila povsod znana proizvajalka zelo kvalitetne in cene obutve. Močna je bila tudi "Tatra" kjer so izdelovali poljske stroje. "Škoda" je bila že takrat priznana. Tovarna "Zbrojevka" je izdelovala avtomatične puške (mitraljeze). Vse te tovarne so prešle pod kontrolo N.S.D.A.P. Obratovodje so bili Nemci in delno Slovaki.

Nemci so po časopisih razglasili, da potrebujejo delavce vseh vrst, katere bi zaposlili po tovarnah in v kmetijstvu. Njihove plače bi bile iste kot za Nemce, stanovanja bodo priskrbljena. Med prvimi so se temu razglasu odzvali Ukrajinci, potem Italijani, nato Hrvati in končno tudi Bolgari. Za Nemce so vsi bili "Auslander-ji".

Gestapo je "Auslander-je" skrbno nadziral in vodil strogo evidenco o njihovem premikanju. Njihova stanovanja so bila podobna koncentracijskim taboriščem. Hrana je bila izredno slaba. Od svojega delovnega mesta se sprva niso smeli oddaljiti dalje od 10 kilometrov. Prepovedano jim je bilo družiti se z Nemkami, ker "deutsche Fraulein" je bila "čiste rase". Nemke so bile navdušene za "Haken Kreuz". Hitler sam je često omenil, da mora vsaka Nemka biti ponosna in se zavedati, da je Nemka. Katera tega ne prizna, se bo prej ali slej znašla v F.K.L. (ženskem koncentracijskem taborišču) z oznako "prostitutka". Iz teh razlogov so se Nemke namerno izogibale srečanjem in stikom z inozemci.

Iz Ukrajine so tudi ženske prišle v Nemčijo na delo. Nemci so jih razposlali na kmetijska dela kjer so zaslužile nekaj mark.

(dalje prihodnjič)

VODORAVNO:

1. Srečno in veselo Novo leto!, 22. Primorska, 23. rovariti, 24. snet, 25. kiparstvo, 27. Aretta, 28. vir, 29. sliva, 30. at, 32. AH, 33. omena, 35A. vodič, 36. molitev, 39. Weber, 41. mlaj, 42. Dob, 43. vsakdanji, 46. gasitev, 49. natrij, 50. DeNiro, 53. TP, 55. Asirija, 57. aa, 58. Oskar, 59. Irka, 61. Ptolomej, 63. kokta, 66. KE, 67. Twain, 69. Edam, 71. OVR, 72. Mb, 74. Adi, 76. in, 77. PRV, 78. lovci, 79. para, 81. Ivan Zafošnik, 85. Ian, 86. Fran, 87. Sonce, 88. Leonid, 90. op, 92. bik, 93. ep, 94. Ohrid, 97. vaza, 99. Leda, 101. Polde, 103. revirji, 105. bolero, 106. izrastek, 108. elegija, 111. ti, 112. tona, 113. antikritika, 117. ar, 118. acute, 121. Amp, 122. Erna, 123. rajati, 125. Figaro, 127. priroda, 129. anilin, 131. JAT, 132. purple, 134. ilo, 136. oda, 137. Denver, 139. Orada, 141. plinovod, 143. dinornis, 147. vinar, 149. belila, 150. Granada, 152. atlas, 154. spanec, 156. Ar, 157. akademik, 158. pastir, 159. Gana.

NAVPIČNO: 1. SR, 2. Rigsdag, 3. Emilija, 4. čopič, 5. nprav, 6. osramotiti, 7. iks, 8. Natal, 9. oro, 10. SO, 11. Eva, 12. Lara, 13. oreheki, 14. nit, 15. Ottawa, 16. via, 17. LS, 18. Enver, 19. tein, 20. Otranto, 22. pnevmatika, 26. vtis, 31. reva, 33. objest, 34. Mein Kampf, 35B. ol, 37. Oberon, 38. vstaja, 40. endokrinologija, 42. dispanzer, 44. ara, 45. Djakovica, 47. SA, 48. VIL, 49. namerno, 51. ia, 52. rr, 54. predispozicija, 56. jo, 60. at, 62. Edwin, 64. ovca, 65. Branko, 68. Winchester, 70. ml, 73. Barbara, 75. Ivo, 77. pšenica, 80. RAI, 82. anoda, 83. ol, 84. kivi, 89. DA, 91. pelikan, 93. epitaf, 95. Irena, 96. Dekameron, 98. zver, 100. dejati, 102. LR, 104. jutri, 105. beta, 107. to, 109. lira, 110. Granada, 114. nered, 115. INRI, 116. kaolin, 119. Uganda, 120. tatvina, 124. ilovica, 126. oproda, 127. plasti, 128. do, 130. idol, 133. Priam, 135. Al, 137. doga, 138. enak, 140. Ava, 141. prst, 142. Ibar, 143. Nen, 144. Oleg, 146. rad, 148. ISP, 151. RR, 153. LK, 155. Pi.

Reševalcem se opravičujemo, ker nam je strojepisni škrat zadnjič izpustil št. 150. v vodoravno podanih opisih.

SVETE KRAVE

(Nadaljevanje z 19. strani)

sko udarnostjo. Teh je sicer manj, zato pa so bolj tragični. Čeprav vedo, da smo, na primer, Korosko zgubili zaradi blokofske politike, so tako neskončno brezumni, da s svojo šibko hrbtenico podpirajo neskončno mogočni blok in se ne zavedajo, da jih bo zdriznil v nič, če se bo premaknil čeznje.

NEDOTAKLJIVI CINIČI

Mi pa v bolj slovesnih ali manj slovesnih zavzetjih neprenehoma razlagamo, da so manjšine most med narodi, in dajemo s tem našim zamejskim Slovencev pomembno vlogo v sodobni politiki Jugoslavije. Mi neprenehoma mislimo nanje z drhtavico v duši in jasnostjo v pameti, zakaj vera v rodovitnost enomega slovenskega kulturnega prostora postaja čedalje bolj trdna in smiselna. In z donkihotsko vero v srcu ponavljamo Prešernove stihe o nevražjem sosedstvu. In mi smo

na vse Slovence brez razlike nacizem. Na žalost je med nekaterimi našimi zamejskimi ljudmi za mo, zakaj jasno je, da so na robu zahodno in za severno mejo takih vseh slovenstva naša največja počinikov več, kot bi bilo potrebno kopališča oziroma največje možno in zdravo. A ker se natanko zavedajo, da jih polnijo vsak dan z dajo, da se jih nihče ne drzne krinovitimi mrtveci. Zato je naravno, izirati (ker so zaščiteni), da se jim da se pozornost vseh Slovencev, nihče ne upa jasno in glasno ki žive v Jugoslaviji ljubeznivo upreti (ker so ljubljani) in da suče okoli njih. A prav to naravno mora vsak, ki je količkaj pri zdravljuzen zna peščica premetencev, z njimi računati (ker so zamej iz intelektualnih vrst spretni Slovenci), so prepričani, da izrabljati, in to ne samo s tem, da lahko počnejo čisto vse, kar le ho se imajo za višja in nedotakljiva čelo. bitja z gmotnimi in moralnimi. Prepričani so namreč, da so prednostni. Njihovo izrabljanje svete krave,

se ne izraža samo v kritiki. Izrabljanje se kaže tudi v tem, da preko tistih mostov, ki naj bi bili mostovi prijateljstva, razumevanja in medsebojnega oplajevanja, izvažajo k nam samo nasilje svoje ideologije, s katero bi radi spodrivali naše edinstveno izvirno ustvarjanje in življenje.

Ampak ali Sergij Pahor in njemu podobni primerki Slovencev naše življenje sploh lahko doumejo? Kadar je politična omejenost del ideološke nagačenosti, se namreč nujno spremeni v

DRUGI ČASI — DRUGE PESMICE...

PRISTNA POEZIJA
iz stare slovenske ljudske
zahladnice:
Špampet je cerkva,
ljubca oltar,
cuzel so bukelce,
jaz sem pa far.

II.
**NEKOLIKO MANJ
PRISTNA POEZIJA**
(adaptacija)

Je špampet kanclija,
ljubca pa plan,
cuzel pravilnik
jaz pa — organ.

NEDELJSKI TOFOV BUTIK

Če naj bi že Jugoslovani pri izstopu plačevali takso, pa naj jo plačujejo še tujci pri vstopu.

To je naravno.
Vsi cirkusi na svetu pobirajo vstopnino...

KAJ PA MI?

Kreditni za devize!
Popusti za devize!
Prednost za devize!
To je prav in v redu.
Škoda le, da dobivamo osebne dohodke v dinarjih...

Božični in novoletni prazniki so srečno za nami. Upam, da ste se že opomogli od preobilice pijače in jedače. Pred prazniki se vrste vse mogoče "Xmas parties", nato pa še po lepi slovenski navadi se najemo potic in vseh drugih dobrot, kar jih premore naš slovenski jedilni list. Nemara tudi niste pozabili na številna božična darila, ki so v Avstraliji v navadi, takih lepih navad se ni za odreči, četudi so avstralske.

Kot sem slišal, tudi vse naše slovenske zabave so bile lepo obiskane in potekale v lepem vzdušju in razpoloženju. Tudi polnočka je bila lepo obiskana in tako je bilo zadoščeno vsem našim duhovnim in telesnim potrebam! K sreči ni bilo slišati, da bi se kdorkoli iz naše slovenske srenje ponesrečil v kakršni koli avtomobilski nesreči. Kot smo čitali je bilo za letošnje praznike pravo mesarsko klanje na cestah.

Veliko manj božičnega prazničnega vzdušja je bilo letos na Poljskem. Poljaki bolj kot stavke, se gredo kar pravo vojno. Stavkajoča "stranka" Solidarność, je pripeljala poljski narod na rob državljanske vojne, celo do krvoprelitja. Upajmo, da ne izzovejo še Rusov v deželo in da obe strani popustita, pameten odneha, in da se ne bodo Poljaki ravnali kot štajerci, po znanem rekle: "aufbiks - čreva na plot"!

Vse izgleda, da se vodje avstralskih sindikatov le nekoliko zgledujejo po Poljaki in so ravno pred Božičem krepko stavkali. Saj smo sami občutili na naši lastni koži, celo električnega toka je primanjkovalo, tako, da sem že bil v preplahu, da se mi bo gnjat (šunka) v hladilniku pokvarila, pa sva jo z ženo kar načela, tako, da nama je za praznike ostala le gola kost!

Naši politiki nam za Novo leto nič kaj prida ne obetajo. Nemara se zgledujejo po jugoslovanski stabilizaciji in se nam obetajo strašne podražitve na vseh področjih in pri vseh artiklih. Najbolj bodo prizadeti, tisti, ki morajo plačevati stanarino. Blagor tistim, ki imajo svoj krov nad glavo. Tisti, ki radi telefonirate, vedite, da se bo tudi to podražilo. Medkrajevni pogovor bo treba plačati 3 cente več, zato pazite, da boste raje manjkrat klicali pa takrat bodite daljši. Na primer mesto običajnih 7 minut razstegnite na 37 minut klepet.

Vendar bodite brez skrbi, sindikati bodo že poskrbeli za protiutež vsem tem podražitvam, zahtevali bodo večje plače in krajši delovni čas. Zato bomo stavkali, to pomeni, manj delali! In tako smo nekje v daljni črti zopet na istem, očividno je to dalekovidna modrost naših modrih politikov!

December mesec je doba društvenih prireditev. Tako smo Slovenci v Sydneyu bili deležni nekaj kulturnih užitkov. Na S.D.S. je bila lepa, več kot samo omembe vredna prireditev. V soboto 19. dec. so nastopali naši "mladi": Mladinski pevski zbor Verskega središča iz Merrylandsa, ter GLASNIKI iz Melbourne, ti so nas prav prijetno preseneteli z dovršenim in uglajenem petjem in nam res pričarali košček domovine. Naslednji dan so pa Triglavani priredili vsakoletno Cankarijado, tudi ti so nas navdušili. Vsi zaslužijo več kot samo našo zahvalo!

Ker mi je tokrat odmerjen prostor in to zelo skromno, bom kar končal, z lepimi željami: vsem vse lepo in dobro v letu 1982-tem!

**SLOVENSKO DRUŠTVO SYDNEY PRIREJA PLESNE ZABAVE VSAKO SOBOTO.
DVORANA S.D.S. JE NA VOLJO TUDI ZA PRIVATNE ZABAVE IN PROSLAVE.
PO VNAPREJŠNJEM DOGOVORU. POLNA ALI DELNA OSKRBA. POZANIMAJTE SE!**

OGENJ IN LED

Nadaljujemo z razmišljanjem Isaaca Asimova o nastanku planeta Zemlja:

ROJENA MRZLA IN GOLA, se je Zemlja pričela počasi ogrevati, potem ko se je Sonce vnelo v ogromno gorečo zvezdo. Mladi planet je dosegel veliko višje temperature, kot pa bi moglo biti za njih upravičeno oddaljeno, razbeljeno Sonce. Veliko vročine je nastalo pri meteorskih plohah. Leteči delci meteorjev so udarjali v Zemljo s hitrostjo okoli 40.000 kilometrov na uro. Njihova kinetična energija se je ob udarcu spremenila v vročino. Zemljino zunanje površje je kmalu doseglo vrelo rdečo vročino.

Zemlja je bila premajhna, da bi njena sredina kdajkoli dosegla neverjetno visoko temperaturo, kot jo imajo druge zvezde, kljub temu pa je vročo notranjost le razvila. Meteorske plohe same ne bi mogle biti odgovorne za talečo se Zemljino jedro, ker vročina, ki jo ustvarijo meteorji, potuje prepočasi. Po nekaterih računanjih, če bi se meteorska vročina začela pomikati navznoter, proti Zemljinemu jedru ob njenem nastanku, bi ta vročina napredovala samo 400 kilometrov v 4,5 bilijonov let - Zemljin premer pa je 6.400 kilometrov.

Taljenje Zemljinega jedra je bilo notranje delo. Uran in torij, radioaktivni prvini, ki sta nastali ob eksploziji antičnih zvezd, sčasoma razpadeta in postaneta lažji prvini, dokler se končno ne ustalita kot svinčeva izotopa. Njuni jedri se razpadeta in se začneta zaletavati z drugimi atomi, proizvajajoč tako energijo in končno tudi vročino. Ta proces radioaktivnega razpadanja je močan vir vročine, toda počasen. Po mnenju dr. Roberta Jastrowa, radioaktivni toploti, ki se sprosti iz kot pest velike kepe, bi vzelo celo stoletje predno bi zagrela naprstnik vode samo za eno stopinjo. Pa vendar, do takrat, ko je bil planet star bilijon let, je radioaktivno razpadanje stalilo notranjost Zemlje. Železo in druge kovine raztopljene v njem, so se pogreznile. Pod titanskim pritiskom je tako nastalo kovinasto jedro, z obsegom 1200 km. Preostali material se je spremenil v gosto, tekočo jedro, široko 2.200 km. Skalnati silikati so plavali zunaj jedra, kjer so sestavljali vroč, mehek ampak soliden plašč, ki je danes gost kamen, 2.800 km debel. Plašč in jedro obstajata približno v enakem sorazmerju kot beljak in rumenjak v

jajcu. Iznad tega je nastala skorja, solidna ampak tanka in slaba. Ta skorja je bila tako občutljiva, da je tu in tam pogosto popustila, tako da je raztopljeni material privrel na površje in se tam razlil.

DOKLER JE BILA ŠE MIRUJOČA, rastoča krogla mrzlega kamna, je bila mlada Zemlja za krajšo dobo obkrožena s primarno atmosfero, ki je bila sestojeca iz tistih plinov, katerih je bilo največ v zvezdnem prahu, raztezajočem v sončnem sistemu: helij, ogljik, dušik in kisik. Toda, Zemljino razbeljeno površje je te pline kaj hitro razgrela v tako pobesnelo kinetično energijo, da jih Zemljino gravitacijsko polje več ni moglo zadržati.

Vsi plini se kljub temu niso porazgubili. Med zgodnjo stopnjo Zemljinega razvoja, so se nekateri od teh plinov združili v zmesi, prvotno v vodo, metan in amonijak. Te zmesi so zamrznile v skalnate kose, ki so eventualno postali del planeta. Sestavni deli Zemljine sekundarne in končne atmosfere, so ležali ujeti pod površjem kot zrak pod kupom snega.

Vulkansko delovanje, začeto zaradi taljenja železovega jedra, je končno sprostito atmosferske pline ogljikov dvokis, dušik (ki je nastal z razpadom amonijaka) ter vodne hlapne. Počasi se je razvila atmosfera, katere temperatura je bila nizka, na ravni ohlajajoče se skorje.

Nekateri znanstveniki so mnenja, da je sproščena voda izoblikovala gost oblak hlapov, ki so se ob ohlajevanju Zemlje spremenili v hudourniško deževje. Drugi pa so misljenja, da so oceani nastali kot rezultat deroče vode iz Zemljine notranjosti. S preučevanjem kemične sestave plinov, ki so jih sprostili vulkani, so znanstveniki ugotovili, da bi lahko vulkanski izbruhi v zadnjih 4,5 milijonov let, spravili na dan dovolj vodnih hlapov za napolnitev svetovnih oceanov z ogromno količino vode, ki je imajo sedaj: 1000 milijonov trilijonov litrov.

Znanstveniki tudi opazajo, da ogljikov dvokis sestavlja deset procentov vulkanskih plinov. Po tem razmerju bi morala naša atmosfera biti podobna Venerini, kjer se atmosfera sestoji iz 95% ogljikovega dvokisa, namesto 0.03%. Če bi naša atmosfera bila podobna Venerini, bi bila Zemlja prevročna, da bi moglo na njej obstajati življenje zato, ker ogljikov dvokis ustvarja učinek, podoben rastlinjaku. (dalje drugič)

SOVJETSKI CIRKUS V LJUBLJANI

LJUBLJANA - 8. decembra so s posebnim vlakom pripeljali v Ljubljano 4 slone, 7 medvedov, 21 psov in druge živali, ki so poleg 65 artistov na seznamu sovjetskega cirkusa. Nastopali so do 20. decembra.

ASFALTNA CESTA KOČEVJE-DVOR

KOČEVJE - 25 km dolga cesta od Kočevja pa do Dvora skozi Kočevski rog je skoraj v celoti asfaltirana. Kilometri makadama so se začeli krčiti pred 4 leti. Neasfaltirani so le še 3.5 km dolg odsek od Lašč do Jame in ovinek tik pred prihodom v Dvor pri Žužemberku.

NOVA CARINSKA OMEJITEV

BEOGRAD - Najnovejši sklep o zaostritvi pogojev za prinašanje blaga v Jugoslavijo prepoveduje neocarinenje uvoz blaga, katerega je skupna vrednost le 200 N Din od prejšnjih 1.500 N Din. To je edina sprememba v carinskem zakonu. Po najnovejšem sklepu je pričakovati poostren nadzor na carini.

SLOVENSKA GLASBENIKA NA

KITAJSKEM

PEKING - Jugoslovanska glasbenika Jože Stabej in pianist Igor Dekleva sta z velikim uspehom gostovala v Pekingu. Izvajala sta dela Betovna, Šuberta, Mozarta, Rossinija ter jugoslovanskih avtorjev, pa tudi dve kitajski skladbi.

STANE DOLANC PREDAVAL NA

DUNAJU

DUNAJ - Stane Dolanc je 3. decembra na povabilo socialističnega instituta Karla Rennerja v konferenčni dvorani dunajskega Hofburga predaval o socialističnem samoupravljanju in jugoslovanski neuvrščenosti. Med svojim tridnevnom bivanju na Dunaju je Stane Dolanc obiskal tudi sedež socialistične

stranke in se pogovarjal s kanclerjem Kreiskim.

KATASTROFA SLOVENSKEGA LETALA

180 MRTVIH

AJACCIO-LJUBLJANA - Dne 1. decembra se je zgodila najhujša nesreča slovenskega naroda v povojni dobi. Letalo super DC 9, last Inex Adria, je treščilo v pobočje vrha San Pietro, približno 30 km od mesta Ajaccio na Korziki, na višini približno 1000 m, v meglenem vremenu in ob hudem vetru. Nesreče nihče od posadke in potnikov ni preživel.

Reševalne ekipe, ki so jih pripeljali na kraj nesreče helikopterji so naglo ugotovile, da ni preživelih. Trupla ponesrečencev so bila razmetana na območju do 400 m, pomešana z razbitinami letala.

V tistem in dostojanstvenem mimohodu poleg žalnega odra s krsto, ki je simbolizirala vse žrtve, se je 9. decembra na brniškem letališču, kamor so pripeljali posmrtni ostake 180 preminulih potnikov in članov posadke je prek 7 tisoč ljudi iz Slovenije, od tega okoli 3.000 sorodnikov preminulih, poklonilo spomenu ponesrečenih.

Brniško letališče se je zagrnilo v molk neizmerne bolečine. Vsako dnevna živahnost letališča je povsem zamrla. Na letališčni plošči so udeleženci žalne komemoracije nemo zrl predse. Le pritajeno ihtenje se je izgubljalo v tišino hladnega večera. In na številnih obrazih odsev solza...

Nesreča je žalostno odjeknila ne samo v Sloveniji temveč po vsej Jugoslaviji in daleč preko meja. Zlasti pa je z veliko žalostjo zajela domove ponesrečenih.

Država, posebno pa Slovenija in mesto Ljubljana so s smrtjo velikega števila občanov, delavcev in otrok utrpeli veliko izgubo.

Slovenia with a friend.

Get together with a friend and really save on Slovenia wines. It pays to buy by the crate, carton or pallet. Get a few more friends together and have a party. Choose from a range of fine red, white or sparkling wines. Or try them all. Throw your own wine tasting at home with our special selection of two dozen wines.

Varieties include Cvceek, with its typical rose colour or our special vintage Cabernet Sauvignon, a superior quality dry red wine produced from a blend of 85% Cabernet Sauvignon and 15% Shiraz Grapes. We also introduce Altar wine, a limited release riesling made from pure fermented grape juice and free from adulterations. Slovenia has the wine for every occasion.

If you buy by the pallet now, we offer free delivery to your club, shop or home. For orders phone (08) 295 1184, or Sydney distributor (02) 594911.

**Free
Delivery**
on every pallet
bought.

Slovenia Special Binnings

WHITE WINES

Moselle
Chenin Blanc
Rhine Riesling
Spatlese Rhine Riesling
Riesling
White Frontignan
Altar Wine

RED WINES

Rose
Lambrusco
Cvceek
Claret

Shiraz
Hermitage
Cabernet Sauvignon
Cabernet Shiraz Special Bin

SPARKLING WINES

Haloski Biser (Pearl of Haloze: naturally fermented)
Zagorski Biser (Pearl of Zagorje: naturally fermented)
Biser of Istra (Pearl of Istra: naturally fermented)
Rosse Spumante
Rosso Spumante
Slovenia Champagne Special Reserve
Maxwell Mead (a wine made from fermented honey)
Vintage Port 1974-75 Vintage
Oloroso Sherry 1976 Vintage

SLOVENIA
WINES

Slovenia, the wine to drink with friends

The sign of
good service.

JETSPRESS

A unit of
Mayne Nickless

FLIGHT INTERNATIONAL PTY. LTD. (S.A.)
107 South Terrace, Adelaide, S.A. 5000 Tel: (08) 212 2630

HORSLEY PARK TAVERN

CNR. HORSLEY DRIVE & HORSLEY ROAD (OFF WALLGROVE ROAD)

(Z Wallgrove Road zavijete pri Shell črpalki in šoli proti Horsley Parku trgovinam in še malo naprej)

Tel. 6202043

Odperti smo med 10. dopoldne in 11. uro zvečer od ponedeljka do sobote, ob nedeljah med 12. opoldne in 10. uro zvečer. Vsako soboto s pričetkom ob 7. zvečer imamo nastopajoče razne glasbene umetnike. Raznovrstna in odlična hrana, vse vrste pijač. Juke-box, biljardne mize, darts, pin ball machines, ob nedeljah barbecue na prostem.

Obiščite nas in se prepričajte o naši kakovosti in uslužnosti.

Naš hotel je hotel najnovejše vrste, ki ga je lastnik sam gradil cela tri leta.

Se priporoča Zdravko Lubec z družino.

SLOVENIJA JE SEDAJ NAJBЛИŽJA

10 LET Z AVSTRALIJO 1970 — 1980

DVAKRAT NA TEDEN JAT-ov DC-10-30
NA LINIJI V AVSTRALIJO !

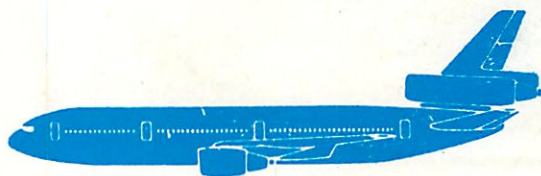
Cena povratnih kart do Ljubljane je
od \$1507 do \$1758, kar
odvisi od časa kdaj odpotujete in se vrnete.

Avion JAT-a odhaja vsako sredo in
nedeljo ob 12.10 iz SYDNEY-a
ob 14.30 iz MELBOURNE-a

Prihod v LJUBLJANO v ponedeljek in vsak četrtek
ob 09.40 uri.

Povratek iz LJUBLJANE vsak ponedeljek in petek
ob 19.40 uri.

In prispe vsako sredo in nedeljo
ob 07.10 v MELBOURNE
ob 09.30 v SYDNEY

PRI NAKUPU VOZOVNIC.
NAJHITREJŠE, NAJPRIJETNEJŠE
UŽIVAJTE V KOMFORTU AVIONA S ŠIRO-
KIM TRUPOM
ZA VSE INFORMACIJE SE OBRNITE NA
VAŠO POTOVALNO AGENCIJO
ALI NA

SYDNEY: 126 PHILLIP STREET SYDNEY 2000,
TEL. 221-2899, 221-2199
MELBOURNE: 124 EXHIBITION STR. MELBOURNE
3000, TEL. 63-6017, 63-6191
PERTH: 111 ST. GEORGES TERRACE 6000 PERTH
TEL 322-2932, 322-2032